
Istungidokument

A9-0003/2021

14.1.2021

***I

RAPORT

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv
krediidihaldajate, krediidiostjate ja tagatiste sissenõudmise kohta
(COM(2018)0135 – C8-0115/2018 – 2018/0063A(COD))

Majandus- ja rahanduskomisjon

Raportöör: Esther de Lange, Irene Tinagli

Kasutatud tähised

- * nõuandemenetlus
- *** nõusolekumenetlus
- ***I seadusandlik tavamenetlus (esimene lugemine)
- ***II seadusandlik tavamenetlus (teine lugemine)
- ***III seadusandlik tavamenetlus (kolmas lugemine)

(Märgitud menetlus põhineb õigusakti eelnõus esitatud õiguslikul alusel.)

Õigusakti eelnõu muudatusettepanekud

Kahes veerus esitatud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Välja jäetav tekst on märgistatud vasakpoolses veerus ***paksus kaldkirjas***. Teksti asendamine on märgistatud mõlemas veerus ***paksus kaldkirjas***. Uus tekst on märgistatud parempoolses veerus ***paksus kaldkirjas***.

Iga muudatusettepaneku päise esimene ja teine rida osutavad läbivaadatava õigusakti eelnõu asjaomasele tekstiosale. Kui muudatusettepanek puudutab kehtivat õigusakti, mida õigusakti eelnõus soovitakse muuta, märgitakse päises lisaks kolmandale reale viide kehtivale õigusaktile ja neljandale reale viide muudetavale sättele.

Konsolideeritud tekstina esitatud Euroopa Parlamendi muudatusettepanekud

Uued tekstiosad on märgistatud ***paksus kaldkirjas***. Välja jäetud tekstiosad on tähistatud sümboliga ■ või läbi kriipsutatud. Teksti asendamise puhul on uus tekst märgistatud ***paksus kaldkirjas*** ja asendatav tekst kustutatud või läbi kriipsutatud.

Erandina ei tähistata teenistuste tehtud puhtalt tehnilist laadi muudatusi lõpliku teksti vormistamiseks.

SISUKORD

	lk
EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT	5
VÄHEMUSE ARVAMUS	44
VASTUTAVA KOMISJONI MENETLUS	45
NIMELINE LÕPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS	46

EUROOPA PARLAMENDI SEADUSANDLIKU RESOLUTSIOONI PROJEKT

ettepaneku kohta võtta vastu Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv
krediidihaldajate, krediidiostjate ja tagatiste sissenõudmise kohta
(COM(2018)0135 – C8-0115/2018 – 2018/0063A(COD))

(Seadusandlik tavamenetlus: esimene lugemine)

Euroopa Parlament,

- võttes arvesse komisjoni ettepanekut Euroopa Parlamendile ja nõukogule (COM(2018)0135),
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 2, artiklit 53 ja artiklit 114, mille alusel komisjon esitas ettepaneku Euroopa Parlamendile (C8-0115/2018),
  - võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingu artikli 294 lõiget 3,
  - võttes arvesse Euroopa Keskpanga 20. novembri 2018. aasta arvamust¹,
  - võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee 11. juuli 2018. aasta arvamust²,
  - võttes arvesse esimeeste konverentsi 16. oktoobri 2019. aasta otsust anda majandus- ja rahanduskomisjonile luba jagada eespool nimetatud komisjoni ettepanek kaheks ja koostada selle alusel kaks eraldi seadusandlikku raportit,
  - võttes arvesse kodukorra artiklit 59,
  - võttes arvesse majandus- ja rahanduskomisjoni raportit (A9-0003/2021),
1. võtab vastu allpool toodud esimese lugemise seisukoha;
  2. palub komisjonil ettepaneku uuesti Euroopa Parlamendile saata, kui komisjon asendab oma ettepaneku, muudab seda oluliselt või kavatses seda oluliselt muuta;
  3. teeb presidendile ülesandeks edastada Euroopa Parlamendi seisukoht nõukogule ja komisjonile ning liikmesriikide parlamentidele.

---

¹ ELT C 444, 10.12.2018, lk 15.

² ELT C 367, 10.10.2018, lk 43.

Muudatusettepanek 1

EUROOPA PARLAMENDI MUUDATUSED*

komisjoni ettepanekule

2018/0063 (COD)

Ettepanek:

EUROOPA PARLAMENDI JA NÕUKOGU DIREKTIIV

krediidihaldajate **ja** krediidiostjate **█** kohta

(EMPs kohaldatav tekst)

EUROOPA PARLAMENT JA EUROOPA LIIDU NÕUKOGU,

võttes arvesse Euroopa Liidu toimimise lepingut, eelkõige selle artiklit 53 ja artiklit 114, võttes arvesse Euroopa Komisjoni ettepanekut, olles edastanud seadusandliku akti eelnõu liikmesriikide parlamentidele, võttes arvesse Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomitee arvamust³,

toimides seadusandliku tavamenetluse kohaselt ning arvestades järgmist:

- (1) Liidu jaoks on esmatähtis kehtestada viivislaenude probleemi lahendamiseks terviklik strateegia⁴. Kuigi viivislaenude probleemi lahendamine on peamiselt krediidiasutuste ja liikmesriikide ülesanne, on viivislaenude praeguse mahu vähendamisel ja tulevikus viivislaenude kuhjumise vältimisel ka selge liidu mõõde. Arvestades pangandus- ja finantssüsteemi omavahelist seotust kogu liidus ja krediidiasutuste tegutsemist mitmes õigusruumis ja liikmesriigis, on nii majanduskasvu kui ka finantsstabiilsusega seotud mõju ülekandumine liikmesriikide vahel ja liidus tervikuna vägagi võimalik.
- (2) Integreeritud finantssüsteem suurendab majandus- ja rahaliidu võimet seista vastu negatiivsetele vapustustele, sest lihtsustab erasektori piiriülest riskijagamist, vähendades samal ajal vajadust avaliku sektori sekkumise järele. Liit peaks nende eesmärkide saavutamiseks kujundama välja pangandusliidu ja arendama edasi kapitaliturgude liitu. Pangandusliidu **tugevdamiseks** on oluline vähendada viivislaenude suurt mahtu ja hoida ära viivislaenude võimalik kuhjumine tulevikus, sest see on

---

* Muudatused: uus või muudetud tekst on märgistatud paksus kaldkirjas, välja jäetud tekst on tähistatud sümboliga **█**.

³ ELT C ..., ..., lk ...

⁴ Vt aruteludokument majandus- ja rahaliidu süvendamise kohta aadressil

https://ec.europa.eu/commission/sites/beta-political/files/reflection-paper-emu_en.pdf, 31.5.2017

hädavajalik konkurentsi tagamiseks pangandussektoris, finantsstabiilsuse hoidmiseks ning laenuandmise soodustamiseks, mis aitab luua liidus uusi töökohti ja edendada majanduskasvu.

- (3) 2017. aasta juulis kutsus nõukogu oma Euroopa viivislaenude vähendamise tegevuskavas⁵ eri institutsioone üles võtma asjakohaseid meetmeid viivislaenude suure mahu probleemi jätkuvaks lahendamiseks liidus **ja nende kuhjumise ärahoidmiseks tulevikus**. Tegevuskavas nähakse ette terviklik käsitlusviis, mis keskendub üksteist täiendavatele poliitikameetmetele neljas valdkonnas: i) järelevalve pankade üle ja nende tegevuse reguleerimine, ii) restruktureerimise, maksejõuetuse ja võlgade sissenõudmise raamistike reformimine, iii) probleemsete varade järelturgude arendamine ja iv) pangandussüsteemi restruktureerimise edendamine. Meetmeid tuleb neis valdkondades vajadust mööda võtta kas riiklikul või liidu tasandil. Komisjon teatas sarnasest kavatsusest oma 11. oktoobri 2017. aasta teatises pangandusliidu väljakujundamise kohta⁶, milles tehti ettepanek koostada terviklik meetmete pakett viivislaenude probleemi lahendamiseks liidus.
- (4) Käesoleva direktiiviga luuakse koos muude komisjoni kavandatud meetmete ning ka EKP meetmetega ühtse järelevalvemehhanismi kohase pangandusjärelevalve raames ja Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA) meetmetega sobiv keskkond, mis võimaldab krediidasutustel tulla toime oma bilansis olevate viivislaenudega, ning vähendab viivislaenude tulevase kuhjumise ohtu.
- (4a) Kogu süsteemi hõlmavate viivislaenuriskide tekkimise ärahoidmise eesmärgil tehtava makrotasandi usaldatavusjärelevalve lähenemisviiside väljatöötamise käigus peaks Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusega (EL) nr 1092/2010⁷ asutatud Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu töötama viivislaenude järelturul tegutsevate finantseerimisasutuste jaoks välja asjakohased makrotasandi usaldatavusjärelevalve standardid ja järelevalve.**
- (5) Krediidasutustelt nõutakse, et nad paneksid kõrvale piisavalt ressursse juhaks, kui uued laenud muutuvad viivislaenudeks, mis peaks looma asjakohased stiimulid viivislaenudega tegelemiseks varases etapis ja ära hoidma viivislaenude kuhjumise. Kui laenud muutuvad viivislaenudeks, võimaldavad tõhusamad tagatud laenude sissenõudmise mehhanismid krediidasutustel **kohaldada terviklikku strateegiat, et viivislaene sisse nõuda, kohaldades krediivõtjate suhtes tugevaid ja mõjusaid kaitsemeetmeid**. Kui aga viivislaenude maht peaks sellest hoolimata üleliia suurenema, saaksid krediidasutused müüa need laenud tõhusatel, konkurentsipõhistel ja läbipaistvatel järelturgudel teistele ettevõtjatele. Pädevad asutused juhendavad krediidasutusi selles, tuginedes oma kehtivatele Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 575/2013⁸ kohastele pangaspetsiifilistele nn teise samba volitustele.

⁵ 11/07/2017, <http://www.consilium.europa.eu/et/press/press-releases/2017/07/11/conclusions-non-performing-loans/pdf>.

⁶ Teatis Euroopa Parlamendile, nõukogule, Euroopa Keskpangale, Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele ning Regioonide Komiteele pangandusliidu väljakujundamise kohta (COM(2017) 592 final, 11. oktoober 2017).

⁷ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1092/2010 finantssüsteemi makrotasandi usaldatavusjärelevalve kohta Euroopa Liidus ja Euroopa Süsteemsete Riskide Nõukogu asutamise kohta (ELT L 331, 15.12.2010, lk 1).**

⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

Kui viivislaenudest saab tõsine ja laiaulatuslik probleem, võivad liikmesriigid luua riiklikud varahaldusettevõtjad või võtta kehtivate riigiabi- ja pankade kriisilahenduse eeskirjade alusel muid alternatiivseid meetmeid.

- (6) Käesolev direktiiv peaks võimaldama krediidiasutustel viivislaenudeks saanud laenudega paremini toime tulla, parandades krediidid kolmandatele isikutele müümise tingimusi. Lisaks sellele, kui krediidiasutused on silmitsi suure viivislaenude kuhjumisega ja neil ei ole oma viivislaenude nõuetekohaseks haldamiseks töötajaid või kogemusi, oleks tõhusaks lahenduseks nende laenude haldamise edasiandmine spetsialiseerunud krediidihaldajale või krediidilepingu üleandmine krediidiostjale, kellel on nende haldamiseks vajalik riskivalmidus ja nõutavad eriteadmised.
- (6a) *Krediidiandjad peaksid võimaluse korral püüdma vältida krediidivõtja peamiseks elukohaks oleva elamukinnisvaraga tagatud viivislaenude ja riskipositsioonide üleandmist kolmandatele isikutele. Liikmesriigid peaksid võtma kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/17/EL⁹ artikliga 28 ning EBA 19. augusti 2015. aasta suunistega võlgnevuste ja turulepääsu piiramise kohta (EBA/GL/2015/12) meetmeid, et julgustada krediidiandjaid ilmutama mõistlikku kannatlikkust enne võõrandamise täitemenetluse algatamist raskustes krediidivõtjate suhtes. Eelkõige peaksid krediidiandjad võtma makseraskuste tõttu võetavate konkreetsete restruktureerimismeetmete üle otsustamisel arvesse krediidivõtja isiklike asjaolusid, tema huve ja õigusi ning tagasimaksevõimet. Makseraskuste tõttu restruktureerimise meetmed võivad hõlmata teatavaid krediidivõtjale tehtavaid järeleandmisi, nagu krediidilepingu täielik või osaline refinantseerimine ja krediidilepingu varasemate tingimuste muutmine, näiteks hüpoteegi tähtaja pikendamine, hüpoteegi liigi muutmine, osamakse tasumise täielik või osaline edasilükkamine teatavaks ajaks, intressimäära muutmine ja maksepuhkuse pakkumine. Kui täitemenetluse järel jääb alles võlajääk, peaksid liikmesriigid tagama elementaarsete elutingimuste kaitse ja kehtestama meetmed, mis hõlbustavad laenu tagasimaksmist, kuid ei lase samas tekkida pikaajalisel ülemäärasel võlgnevusel. Liikmesriigid peaksid vähemalt juhul, kui kinnisvarahind mõjutab tarbija võlgnetavat summat, julgustama krediidiandjaid astuma vajalikke samme selleks, et saada sundtäitmisele pööratud kinnisasja eest turutingimusi arvesse võttes parim võimalik hind. Liikmesriigid ei tohiks takistada krediidilepingu pooltel selgesõnaliselt kokku leppimast, et tagatise üleandmine krediidiandjale on krediidid tagasimaksmiseks piisav, eelkõige juhul, kui krediit on tagatud krediidivõtja peamise elukohaga.*

- (8) Avalikus arutelus kasutatakse üldiselt mõisteid „laenu“ ja „pangad“, kuid käesolevas dokumendis kasutatakse edaspidi täpsemaid õigustumõisteid „krediit“ või „krediidilepingud“ ja „krediidiasutused“. Lisaks sellele **hõlmab direktiiv nii probleemse krediidilepingu kohaseid krediidiandja õigusi kui ka probleemset krediidilepingut ennast.**
- (9) Käesolev direktiiv peaks soodustama viivislaenude järelturgude arengut liidus, **kehtestades kaitsemeetmed ja miinimumnõuded** viivislaenude üleandmisel krediidiasutustelt mittekrediidiasutustele ja kaitstes ühtlasi **krediidivõtjate** õigusi.

⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 4. veebruari 2014. aasta direktiiv 2014/17/EL elamukinnisvaraga seotud tarbijakrediidilepingute kohta ning millega muudetakse direktiive 2008/48/EÜ ja 2013/36/EL ja määrust (EL) nr 1093/2010 (ELT L 60, 28.2.2014, lk 34).

Kavandatud õigusakt peaks ühtlustama krediidihaldajatele tegevusloa andmise nõudeid. Käesoleva direktiiviga tuleks seetõttu kehtestada liiduülene raamistik, mis hõlmab nii krediidiasutuste sõlmitud *probleemsete* krediidilepingute ostjaid kui ka nende haldajaid, *mille kohaselt peaksid krediidihaldajad saama tegevusloa ja alluma liikmesriikide pädevate asutuste järelevalvele.*

- (10) Krediidiosstjad ja krediidihaldajad ei saa praegu siseturu eeliseid täielikult ära kasutada takistuste tõttu, mis on spetsiaalse ja ühtse regulatiivse ja järelevalvekorra puudumisel erinevate liikmesriikide õigusaktidega seatud. *Praegu ei ole ühtseid liidu standardeid krediidihaldajate reguleerimiseks. Elkkõige ei ole kehtestatud ühtseid standardeid võlgade sissenõudmise reguleerimiseks.* Liikmesriikides kohaldatakse väga erinevaid eeskirju selle kohta, kuidas mittekrediidiasutused võivad omandada krediidiasutustelt krediidilepinguid. Krediidiasutuste antud krediidid mittekrediidiasutusest ostjaid mõnes liikmesriigis ei reguleerita, samal ajal kui teistes võidakse nende suhtes kohaldada mitmesuguseid nõudeid, mõnikord koguni krediidiasutuse tegevusloa nõuet. Need erinevused regulatiivsetes nõuetes on märkimisväärselt takistanud krediidid piiriülest seaduslikku ostmist liidus peamiselt nõuete täitmise suurenenud kulude tõttu, mis tekivad krediidiportfellide ostu korral. Selle tulemusena tegutsevad krediidiosstjad vähestes liikmesriikides ning konkurents siseturul on vähenenud, sest huvitatud krediidiosstjate arv on väike. Viivislaenude järelturg ei toimi seetõttu tõhusalt. Lisaks sellele on viivislaenude sisuliselt riiklike turgude maht endiselt väike.
- (11) Mittekrediidiasutuste tagasihoidlik osalemine on vähendanud nõudlust, kahjustanud konkurentsi ja alandanud krediidilepingute portfelli ostuhindu järelturgudel – see võtab krediidiasutustelt stiimuli probleemsete krediidilepinguid müüa. Krediidiasutuste antud ja mittekrediidiasutustele müüdüd krediidid turgude arendamisel on seega selge liidu mõõde. Ühest küljest saaksid krediidiasutused müüa probleemsete krediidilepinguid kogu liidus tõhusatel, konkurentsipõhistel ja läbipaistvatel järelturgudel. Teisest küljest eeldab pangandusliidu ja kapitaliturgude liidu väljakujundamine tegutsemist selle nimel, et hoida ära probleemsete krediidilepingute kuhjumine krediidiasutuste bilansis, nii et nad saaksid jätkuvalt täita oma rolli majanduse rahastamisel. *Seepärast hõlmavad käesoleva direktiivi sätted krediidiosstjaid, kes krediidilepingut omandades tegutsevad oma kaubandus-, äri- või kutsetegevuse raames, üksnes sel juhul, kui see leping on liigitatud probleemseks krediidilepinguks.*
- (11a) *Algselt krediidiasutuse antud probleemseks muutunud krediit võib krediidihaldusprotsessis muutuda nõuetekohaselt teenindatavaks krediidiks. Sel juhul peaksid krediidihaldajad saama oma tegevust jätkata vastavalt tegevusloale.*
- (12) Krediidiantjad peaksid saama krediidilepingu täitmisele pöörata ja neile võlgnetavad summad sisse nõuda või nad peaksid saama usaldada sissenõudmise mõnele muule isikule, kes osutab selliseid teenuseid professionaalsel tasemel, st krediidihaldajale. Krediidiasutustelt krediidid ostjad kasutavad samuti sageli krediidihaldajate teenuseid, et nõuda sisse neile võlgnetavaid summasid, kuid ometi ei kohaldata krediidihalduse suhtes liidu raamistikku.
- (13) Krediidihaldus on teatavates liikmesriikides reguleeritud, kuid erineval määral. Esiteks reguleeritakse seda tegevust ainult mõnes liikmesriigis ja see on nendes liikmesriikides erinevalt määratletud. Suuremad õigusnormide täitmise kulud takistavad teise tegevuskoha asutamisel või teenuste piiriüleisel osutamisel rajanevate laienemisstrateegiate väljatöötamist. Teiseks nõuavad paljud liikmesriigid tegevusloa

mõne tegevuse jaoks, millega krediitihaldajad tegelevad. Tegevuslubadega kehtestatakse erinevad nõuded ja need ei võimalda laiendada piiriülest tegevust, mis omakorda takistab piiriüleste teenuste osutamist. Mõnikord nõutakse õigusnormides ka kohaliku üksuse asutamist, mis pärsib teenuste piiriülese osutamise vabaduse teostamist.

- (14) Kuna krediitihaldajad võivad osutada oma teenuseid nii krediitiasutustele kui ka krediitiosõtjatele, kes ei ole krediitiasutused, on krediitihaldajate konkurentsipõhine ja integreeritud turg seotud krediitiosõtjate konkurentsipõhise ja integreeritud turu arenguga. **Krediitiosõtjad otsustavad sageli krediitihaldustegevuse teistele isikutele edasi anda, kuna neil puudub suutlikkus krediiti ise hallata, ja seetõttu nad ei pruugi soovida krediiti krediitiasutustelt osta, kui nad ei saa teatavaid teenuseid edasi anda.**
- (15) Kuna nii krediidi ostmise kui ka haldamise turul konkurentsiturul puudub, küsivad krediitihaldusettevõtjad krediitiosõtjatel oma teenuste eest suuremat tasu ja krediidi järelturul hinnad langevad. See vähendab krediitiasutuste stiimulit kärpida oma viivislaenude mahtu.
- (16) Seepärast on vaja võtta liidu tasandi meetmeid, et tegeleda krediitiosõtjate ja krediitihaldajate olukorraga seoses krediitiasutuse poolt algselt antava **probleemseks muutunud** krediidiga. **Direktiiv ei piira siiski liidu ja liikmesriikide õigusnormide kohaseid krediidi andmist reguleerivaid eeskirju, sealhulgas juhtudel, kui krediitihaldajaid võib pidada krediitvahendamises osalejateks. Direktiiv ei piira ka selliste liikmesriigi õigusnormide kohaldamist, millega kehtestatakse krediitiosõtjale või krediitihaldajale täiendavad nõuded seoses krediitilepingu tingimuste üle uute läbirääkimiste pidamisega.**
- (16a) **Liikmesriigid võivad vabalt reguleerida krediitihaldustegevust, mis ei kuulu käesoleva direktiivi kohaldamisalasse – nagu mittekrediitiasutuste sõlmitud krediitilepingute puhul pakutavad teenused või füüsiliste isikute krediitihaldustegevus –, sealhulgas käesoleva direktiivi kohaste nõuetega samaväärsete nõuete kehtestamisega. Need isikud ei või siiski kasutada võimalust saada tegevusluba selliste teenuste osutamiseks teistes liikmesriikides.**
- (16b) **Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liikmesriigi õigusnormide kohaseid piiranguid seoses probleemse krediitilepingu kohaste krediidiandja õiguste üleandmisega või krediitilepingu enda üleandmisega, kui seda ei lõpetata liikmesriigi tsiviilõiguse kohaselt, nii et kõik krediitilepingu alusel tasumisele kuuluvad summad muutuvad viivitamata sissenõutavaks, kui see on vajalik üleandmiseks pangandussüsteemi välisele isikule. Sel viisil saab olema liikmesriike, kus liikmesriigi eeskirju arvesse võttes piiratakse selliste probleemsete krediitilepingute omandamist, mille maksetähtaega ei ole ületatud, mille maksetähtaega on ületatud vähem kui 90 päeva või mida reguleerimata krediidiandjad ei ole liikmesriigi tsiviilõiguse kohaselt lõpetanud. Liikmesriigid võivad reguleerida nõuetekohaselt täidetavate krediitilepingute üleandmist, sealhulgas kehtestades käesoleva direktiivi nõuetega samaväärsed nõuded.**

I

- (18) Tähtsus, mida liidu seadusandja omistab Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiividega 2014/17/EL ja 2008/48/EÜ¹⁰ ning nõukogu direktiiviga 93/13/EMÜ¹¹ tarbijatele antud kaitsele, tähendab, et krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda loovutamise krediidiostjale ei tohiks mingil viisil mõjutada liidu õigusega tarbijatele antud kaitse taset. Seepärast peaksid krediidiostjad ja krediidihaldajad järgima esialgse krediidilepingu suhtes kohaldatavaid **kehtivaid** liidu **ja liikmesriikide** õigusnorme ning **krediidivõtjal** peaks säilima samal tasemel kaitse, nagu on ette nähtud **kohaldatava** liidu **ja liikmesriigi** õigusega või nagu on määratud liidu või liikmesriigi kollisiooninormiga.
- (19) Käesolev direktiiv ei tohiks mõjutada liidu õigusakte, mis käsitlevad õigusalast koostööd tsiviilasjades, eelkõige sätteid lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse ja õigusruumi kohta, sealhulgas nende õigusaktide ja sätete kohaldamist üksikjuhtudel vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EÜ) nr 593/2008¹² ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 1215/2012¹³. Kõik krediidiandjad ja neid esindavad isikud on kohustatud järgima kõnealuseid liidu õigusakte oma suhetes tarbijate ja liikmesriikide ametiasutustega, et tagada tarbijate õiguste kaitse.
- (20) Kõrgetasemelise tarbijakaitse tagamiseks on liidu ja liikmesriikide õigusnormides sätestatud mitmesugused krediidilepingutega seotud õigused ja kaitsemeetmed, mis on tarbijatele lubatud või antud. Neid õigusi ja kaitsemeetmeid kohaldatakse eelkõige krediidilepingu üle peetavate läbirääkimiste ja selle sõlmimise, **Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivis 2005/29/EÜ¹⁴ sätestatud ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausate kaubandustavade ning krediidilepingu** täitmise või täitmata jätmise suhtes. See kehtib eelkõige direktiivi 2014/17/EL kohaldamisalasse kuuluvate pikaajaliste tarbijakrediidilepingute puhul seoses tarbija õigusega täita oma krediidilepingu kohased kohustused täielikult või osaliselt enne selle lepingu lõppemist või saada vajaduse korral Euroopa standardinfo teabelehe kaudu teavet krediidilepingu võimaliku üleandmise kohta krediidiostjale. Krediidivõtja õigusi ei tohiks muuta ka see, kui krediidilepingu üleandmine krediidiasutuse ja ostja vahel toimub uuendatud lepingu vormis. **Tuleks tagada, et krediidivõtjad ei satuks halvemasse olukorda pärast seda, kui krediidiasutus on nende krediidilepingu üle andnud krediidiostjale või krediidihaldajale. Käesolev direktiiv ei tohiks piirata liikmesriikidel rangemate tarbijakaitsetsätete kohaldamist krediidihaldajate või krediidiostjate suhtes.**
- (20a) **Krediidihaldajad ja krediidiostjad peaksid alati tegutsema heas usus, kohtlema tarbijaid õiglaselt ja austama nende eraelu puutumatust. Nad ei tohiks tarbijaid**

¹⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. aprilli 2008. aasta direktiiv 2008/48/EÜ, mis käsitleb tarbijakrediidilepinguid ja millega tunnistatakse kehtetuks nõukogu direktiiv 87/102/EMÜ (ELT L 133, 22.5.2008, lk 66).

¹¹ Nõukogu 5. aprilli 1993. aasta direktiiv 93/13/EMÜ ebaõiglaste tingimuste kohta tarbijalepingutes (EÜT L 95, 21.4.1993, lk 29).

¹² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste võlasuhete suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6–16).

¹³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1–32).

¹⁴ **Euroopa Parlamendi ja nõukogu 11. mai 2005. aasta direktiiv 2005/29/EÜ, mis käsitleb ettevõtja ja tarbija vaheliste tehingutega seotud ebaausaid kaubandustavasid siseturul ning millega muudetakse nõukogu direktiivi 84/450/EMÜ, Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiive 97/7/EÜ, 98/27/EÜ ja 2002/65/EÜ ning Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EÜ) nr 2006/2004 (ebaausate kaubandustavade direktiiv) (ELT L 149, 11.6.2005, lk 22).**

ahistada ega anda eksitavat teavet ning nad ei tohiks nõuda tarbijatelt tasu, mis ületab võla haldamisega otseselt seotud kulusid. Liikmesriigid võivad kehtestada kõnealuste tasude ja karistuste ülempiiri kooskõlas õigluse, ratsionaalsuse ja proportsionaalsuse üldiste õiguspõhimõtetega.

- (21) Lisaks sellele ei piira käesolev direktiiv liidu tarbijakaitse-eeskirjade kohaldamisala ning kui krediidiostjad liigitatakse direktiivi 2014/17/EL ja direktiivi 2008/48/EÜ kohaselt krediidiandjateks, tuleks nende suhtes kohaldada vastavalt kas direktiivi 2014/17/EL artiklis 35 või direktiivi 2008/48/EÜ artiklis 20 sätestatud erikohustusi. *Ka ei piira käesolev direktiiv tarbijate kaitset, mis on tagatud direktiiviga 2005/29/EÜ, millega keelatakse ebaausad tavad, sealhulgas need, mida rakendatakse lepingu täitmise ajal, kui tarbijat eksitatakse tarbija õiguste või kohustuste suhtes või kui teda ahistatakse või sunnitakse, sealhulgas seoses täitemeetmete või kontaktide ajastamise, asukoha, laadi või püsivusega, või seoses ähvardava või kuritahtliku keelekasutuse või käitumise kasutamise või seoses ähvardustega, et võtta meetmeid, mida seaduslikult ei või võtta.*
- (21a) *Igal raskustes krediidivõtjaga seotud kohtuistungil tuleks kaaluda võrdse esindatuse staatust, et tagada täielik ja õiglane kohtuistung ning täielik arusaamine kõigist käsitletavatest parameetritest ja õiguslikest argumentidest. Kõigile raskustes krediidivõtjatele peaks olema tagatud ja kättesaadav samaväärne seaduslik esindamine piisavalt vara, et tagada kõigi asjakohaste faktide ja üksikasjade põhjalik ettevalmistamine vaidlusaluse juhtumi asjakohaseks esindamiseks kohtus. Vajaduse korral ja vastavalt kohaldatavatele liikmesriigi õigusnormidele tuleks seda teenust osutada liikmesriigi kulul tasuta õigusabi või samaväärse abi kaudu.*
- (22) Liidu krediidiasutused haldavad krediiti oma tavapärase äritegevuse osana. Neil on samasugused kohustused enda väljastatud krediidilepingute ja teiselt krediidiasutuselt ostetud krediidilepingute puhul. Kuna neid juba reguleeritakse ja nende üle tehakse järelevalvet, tähendaks käesoleva direktiivi kohaldamine nende krediidihalduse või -ostmise tegevuse suhtes tegevusloa andmise ja nõuete täitmise kulude tarbetut kahekordistamist ning seetõttu ei kuulu nad käesoleva direktiivi kohaldamisalasse. *Ka nii toimivate kui ka probleemsete krediidilepingutega seotud krediidihaldustegevuse edasiandmine krediidiasutuste poolt krediidihaldajatele või kolmandatele isikutele jääb käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja, kuna krediidiasutused peavad juba järgima kohaldatavaid edasiandmist käsitlevaid eeskirju. Ka ei hõlma käesolev direktiiv krediidiandjaid, kes ei ole krediidiasutused, kuid keda reguleerib ja kelle üle teeb järelevalvet liikmesriigi pädev asutus kooskõlas direktiiviga 2008/48/EÜ ja direktiiviga 2014/17/EL ning kes osutavad krediidihaldusteenuseid laenude puhul, mis on tarbijatele antud nende tavapärase äritegevuse raames, kui nad osutavad selles liikmesriigis krediidihaldusteenuseid krediidiasutuste antud laenude puhul. Samuti ei tohiks käesoleva direktiivi kohaldamisalasse kuuluda Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2011/61/EL¹⁵ või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2009/65/EÜ¹⁶ alusel volitatud või registreeritud alternatiivse investeerimisfondi*

¹⁵ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 8. juuni 2011. aasta direktiiv 2011/61/EL alternatiivsete investeerimisfondide valitsejate kohta, millega muudetakse direktiive 2003/41/EÜ ja 2009/65/EÜ ning määruseid (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 1095/2010 (EMPs kohaldatav tekst) (ELT L 174, 1.7.2011, lk 1).

¹⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 13. juuli 2009. aasta direktiiv 2009/65/EÜ vabalt võõrandatavatesse väärtpaberitesse ühiseks investeeringuks loodud ettevõtjaid (eurofondid) käsitlevate õigus- ja haldusnormide kooskõlastamise kohta (ELT L 302, 17.11.2009, lk 32).

valitseja, fondivalitseja ega äriühinguna asutatud fond (tingimusel, et äriühinguna asutatud fond ei ole fondivalitsejat määranud). Samuti on elukutseid, kus tegeldakse krediitihaldusele sarnase tugitegevusega, nagu notarid, juristid, kohtutäiturid ja ametnikud, kes tegutsevad liikmesriigi õigusnormide kohtuid käsitlevate sätete alusel ja tegelevad siduvate meetmete täitmisele pööramisega, ning seepärast võivad liikmesriigid otsustada käesolevat direktiivi nimetatud elukutsete suhtes mitte kohaldada.

- (23) Selleks et olemasolevatel krediidiostjatel ja krediitihaldajatel oleks võimalik kohaneda käesoleva direktiivi rakendamiseks vastu võetud liikmesriigi õigusnormide nõuetega ning eelkõige krediitihaldajatel saada tegevusluba, *võimaldab käesolev direktiiv isikutel, kes praegu tegelevad krediitihaldusega vastavalt liikmesriigi õigusnormidele, sellega oma päritoluliikmesriigis edasi tegeleda* kuus kuud pärast käesoleva direktiivi ülevõtmise tähtaega. *Pärast nimetatud kuuekuulise ajavahemiku möödumist saavad turul tegutseda üksnes krediitihaldajad, kellele on väljastatud tegevusluba liikmesriigi õigusnormide alusel, millega rakendatakse käesolevat direktiivi.*
- (23a) *Liikmesriigid, kes on juba kehtestanud eeskirjad, mis on samaväärsed käesolevas direktiivis krediitihaldustegevuse kohta kehtestatud eeskirjadega või neist rangemad, võivad anda oma riiklikes õigusnormides, millega rakendatakse käesolevat direktiivi, juba krediitihaldustegevusega tegelevatele isikutele võimaluse saada automaatselt tunnustatud tegevusluba omava krediitihaldajana.*
- (24) Krediitihaldajatele krediitihalduse tegevusloa andmine peaks kogu liidus põhinema ühtsetel ja ühtlustatud tingimustel, mida pädevad asutused peaksid kohaldama proportsionaalselt. *Krediitihaldaja tegevusluba katab krediitihaldustegevust krediidi liigist sõltumata. Seepärast võivad krediitihaldajad osutada nõuetekohaselt teenindatavate laenude haldusteenust liikmesriikides, kus on nõuetekohaselt teenindavate laenude üleandmine lubatud. Arvestades krediitihaldajate ja krediitidivõtjate suhte pikaajalist iseloomu, samuti keerulisi nõudeid, mida tuleb täita, võib krediitihaldajana tegutseda ning seega ka tegevusluba taotlelda üksnes juriidiline isik.* Selleks et vältida võlgniku või krediitidivõtja kaitse vähenemist ja suurendada usaldust, peaksid krediitihaldajale tegevusloa andmise ja selle kehtimise tingimused tagama, et krediitihaldajad, krediitihaldajas olulist osalust omavad isikud ja krediitihaldaja *juht- või haldusorgani* liikmed ei ole kohtulikult karistatud raskete varavastaste või *finantstegevuse, rahapesu või pettusega* seotud või füüsilise puutumatus vastu suunatud kuritegude eest ning et nende suhtes *ei ole* algatatud maksejõuetusmenetlust ja nad ei tohiks olla kuulutatud pankrotis olevaks, välja arvatud juhul, kui nende õigused on liikmesriigi õigusaktide kohaselt taastatud. *Liikmesriigid peaksid tagama, et juhtorganil tervikuna on piisavad teadmised ja oskused ettevõtte juhtimiseks pädevalt ja vastutustundlikult ellu viidavat tegevust arvestades. Iga liikmesriik peab hindama hea maine, piisavate teadmiste ja kogemuste tingimusi, kuid ta ei tohiks takistada tegevusluba omavate krediitihaldajate vaba liikumist liidus. Sel eesmärgil peaks EBA töötama välja suunised, et vähendada nimetatud nõuete erinevat tõlgendamist. Lisaks peaksid liikmesriigid tagama, et taotlejal on piisav algkapital või lahus hoitav konto ja et taotleja üle tõhusa järelevalve tegemisel ei esine tema kontserni struktuurist tulenevaid takistusi.* Kõigele lisaks tuleb võlgniku kaitse eeskirjade ja andmekaitse-eeskirjade järgimise tagamiseks nõuda, et oleksid kehtestatud asjakohane juhtimiskord ja sisekontrollisüsteem ning kaebuste registreerimise ja

käsitlemise kord ning nende üle tehtaks järelevalvet, *ja et oleksid kehtestatud piisavate omavahendite ja piisava likviidsuse või kontode lahus hoidmise nõuded, asjakohased riskidega tegelemise, nende juhtimise, jälgimise ja leevendamise meetmed, samuti teavitamise ja avalikustamisega seotud nõuded. Lisaks peaks krediitihaldaja olema kehtestanud piisavad rahapesu- ja terrorismivastased menetlused, kui päritolu- ja vastuvõtva liikmesriigi õigusaktidega, millega võetakse üle Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2015/849/EL¹⁷, määratakse krediitihaldajad kohustatud isikuteks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise ja selle vastu võitlemise eesmärgil.* Lisaks sellele peaksid krediitihaldajad olema kohustatud tegutsema õiglaselt ja võtma nõuetekohaselt arvesse krediitdivõtjate finantsseisundit. Juhul kui riiklikul tasandil on kättesaadav võlgade tagasimaksmist lihtsustav võlanõustamisteenus, peaksid krediitihaldajad kaaluma krediitdivõtjate suunamist seda teenust kasutama.

- (25) Pikaleveniva menetluse ja ebakindluse vältimiseks tuleb kehtestada nõuded teabe kohta, mida tegevusloa taotlejad on kohustatud esitama, ning mõistlikud tähtajad tegevusloa andmiseks ja tegevusloa kehtetuks tunnistamise asjaolud. Kui ametiasutus tunnistab teistes liikmesriikides krediitihaldusteenuseid pakkuva krediitihaldaja tegevusloa kehtetuks, tuleb sellest teatada vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele. Igas liikmesriigis tuleks luua ajakohane avalik register *või nimekiri ja teha see pädevate asutuste veebilehel avalikult kättesaadavaks, et tagada läbipaistvus* tegevusluba omavate krediitihaldajate arvu ja isikute osas.
- (26) *Krediitihaldaja ja krediidiandja vahelist lepingulist suhet ning krediitihaldaja kohustusi krediidiandja ees ei tohiks muuta tegevuse üleandmisega krediitihaldusteenuse osutajatele.* Tuleks kehtestada kord, mille kohaselt on krediitihaldajad kohustatud veenduma, et kui nad annavad oma tegevuse edasi krediitihaldusteenuse osutajale, siis ei põhjusta see krediitihaldusteenuse osutajale ebamõistlikku tegevusriski või tema mittevastavust liikmesriigi või liidu õigusnõuetele ega piira järelevalveasutuse suutlikkust täita oma kohustusi ja kaitsta krediitdivõtjate õigusi.
- (27) Võttes arvesse seda, et kui krediidiandja usaldab krediitilepingu haldamise ja täitmise tagamise krediitihaldajale, delegeerib krediidiandja krediitihaldajale oma õigused ja kohustused ning oma otsekontakti krediitdivõtjaga, kandes siiski ise lõplikku vastutust, peaks krediidiandja ja krediitihaldaja suhe olema selgelt *kirjalikus krediitihalduslepingus* vormistatud ning pädevatel asutustel peaks olema võimalik kontrollida, kuidas selline suhe on kindlaks määratud. *Lisaks sellele peaksid krediitihaldajad olema kohustatud tegutsema õiglaselt ja võtma nõuetekohaselt arvesse krediitdivõtjate finantsseisundit. Niivõrd kui krediidiostja omandatud laene ise ei teeninda, peaksid liikmesriigid olema võimelised tagama, et krediitihaldajalt ja krediidiandjalt nõutakse krediitihalduslepingus kokku leppimist, et krediitihaldaja teavitab krediidiandjat enne krediitihaldustegevuse edasiandmist.*
- (28) Selleks et tagada krediitihaldaja õigus teostada piiriülest tegevust ja kindlustada järelevalve selle tegevuse üle, kehtestatakse käesoleva direktiiviga asjakohane menetlus, et tegevusluba omav krediitihaldaja saaks kasutada oma õigust teostada

---

¹⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 20. mai 2015. aasta direktiiv (EL) 2015/849, mis käsitleb finantssüsteemi rahapesu või terrorismi rahastamise eesmärgil kasutamise tõkestamist ning millega muudetakse Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrust (EL) nr 648/2012 ja tunnistatakse kehtetuks Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiiv 2005/60/EÜ ja komisjoni direktiiv 2006/70/EÜ (ELT L 141, 5.6.2015, lk 73).

piiriülest tegevust. Teabevahetus päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi ametiasutuste vahel ning krediidihaldajaga peaks toimuma mõistliku tähtaja jooksul.

- (28a) **Krediidihaldaja suhtes, kes tegutseb vastuvõtvas liikmesriigis, tuleks kohaldada piiranguid ja nõudeid, mis on kehtestatud vastuvõtva liikmesriigi õigusnormidega vastavalt käesolevale direktiivile.**
- (29) Piiriüleste krediidihaldajate tõhusa ja tulemusliku järelevalve tagamiseks tuleks kehtestada päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutuste koostööd käsitlevad erinormid. Need peaksid võimaldama teabe vahetamist, säilitades samal ajal selle konfidentsiaalsuse, **ametisaladuse hoidmist, üksikisiku ja ettevõtte õiguste kaitset**, aga ka kohapeal ja väljaspool tehtavat kontrolli, abi osutamist ning kontrollitulemustest ja võetud meetmetest teavitamist.
- (30) Tähtis eeltingimus selleks, et krediidiostjad ja krediidihaldajad hakkaksid oma rolli täitma, on nende **võimalus pääseda ligi** kogu asjakohasele teabele, ning liikmesriigid peaksid selle tagama, järgides samal ajal liidu ja liikmesriigi andmekaitse-eeskirju.
- (31) Juhul kui krediidiasutus annab **probleemse** krediidilepingu üle, peaks ta olema kohustatud teatama **kaks korda aastas** oma järelevalveasutusele ja käesoleva direktiivi järgimise üle järelevalvet tegevale pädevale asutusele **vähemalt** üleantud **krediidiportfellide koondlaenujäägi, samuti nendes sisalduvate laenude arvu ja suuruse ning selle, kas need sisaldavad tarbijatega sõlmitud lepinguid. Iga ühe tehinguga üle antud portfelli puhul peab esitatud teave sisaldama juriidilise isiku tunnust või, kui see teave ei ole kättesaadav, siis ostja isikut ja aadressi** ning vajaduse korral tema **esindajat** liidus. Kõnealune pädev asutus peaks olema kohustatud edastama selle teabe krediidiostja üle järelevalve tegemise eest vastutavatele pädevatele asutustele ja krediidivõtja asutamisriigi pädevale asutusele. Sellised läbipaistvusnõuded võimaldavad teha liidu piires ühtlustatud ja mõjusat järelevalvet krediidilepingute üleandmise üle. **Proportsionaalsuse põhimõtte järgimiseks ja topelttöö vältimiseks peaksid pädevad asutused võtma arvesse neile juba teiste vahendite kaudu kättesaadavat teavet, eelkõige seoses krediidiasutustega. Liikmesriigid peaksid tagama, et kui krediidiportfell on krediidiostjale üle antud, jääb pädevate asutuste teavitamise nõue krediidihaldaja vastutusalaselle. Lisaks tuleks väärtpaperistamise tehingute korral, mille puhul on ette nähtud kohustuslikud läbipaistvusvormid, vältida käesolevast direktiivist tulenevat topeltaruandlust.**
- (32) Nõukogu tegevuskava osana tugevdatakse krediidiasutuste andmetaristut, tagades ühtsed ja standardsed andmed probleemsete krediidilepingute kohta. EBA on töötanud välja andmevormid teabe esitamiseks pangaportfellis olevate krediidiriski positsioonide kohta, mis võimaldab potentsiaalsetel ostjatel hinnata krediidilepingute väärtust ja täita oma hoolsuskohustust. **Ühest küljest vähemaks** selliste vormide kasutamine krediidilepingute puhul **■** krediidilepingute potentsiaalsete ostjate ja müüjate valduses oleva teabe erinevust ning toetaks seega toimiva järelturu arengut liidus. **Teisest küljest, kui sellised vormid on liiga üksikasjalikud, võivad need panna krediidiasutustele liigse koormuse, ilma et see annaks märkimisväärset kasu.** EBA peaks seetõttu andmevormid läbi vaatama ja korraldama muu hulgas avaliku konsultatsiooni sidusrühmade ja pädevate asutustega, et töötada andmevormide põhjal välja krediidiasutuste rakenduslikud tehnilised standardid. **Proportsionaalsuse põhimõtte järgimiseks tuleks kõnealuseid teabenõudeid krediidiasutuste suhtes kohaldada proportsionaalselt, võttes arvesse nende suurust ja keerukust. Teisi krediidilepingute**

müüjaid tuleks ergutada kasutama neid standardeid eesmärgiga hõlbustada müüki minevate krediidilepingute väärtuse hindamist.

- (33) ■ Sageli on **krediidiostjad** investeerimisfondid, finantseerimisasutused või krediidiasutused. Kuna nad ei loo uut krediiti, vaid ostavad, **nagu direktiivis on sätestatud**, omal riisikol ainult **olemasolevaid probleemseid krediidilepinguid**, ei tekita nad usaldatavusnõuete täitmise järelevalve seisukohast probleeme ja nende võimalik panus süsteemse riski tekkimisse on tähtsusetu. Seepärast ei ole õigustatud nõuda sellistelt investoritelt tegevusloa taotlemist, **kuid** tähtis on siiski tagada liidu ja liikmesriikide tarbijakaitse-eeskirjade jätkuv kohaldamine ning krediidivõtjate õiguste jätkuv tulenemine esialgsest krediidilepingust.
- (34) Kolmandate riikide krediidiosõtjate tõttu võib liidu tarbijatel olla raskem teostada oma liidu õigusnormide kohaseid õigusi ja liikmesriikide ametiasutustel teha järelevalvet krediidilepingute täitmise üle. Krediidiasutused võivad hoiduda krediidilepingute üleandmisest kolmandate riikide krediidiosõtjatele sellega kaasneva maineriski tõttu. Kui ■ krediidilepingu haldamiseks liidus tegevusluba **omavale krediidihaldajale** kehtestatakse kohustus■, tagab see samade **krediidivõtja** õiguste standardite säilimise pärast krediidilepingu üleandmist. Krediidihaldaja on kohustatud järgima kohaldatavaid liidu ja liikmesriigi õigusnorme ning liikmesriikide ametiasutustele tuleks anda vajalikud volitused tõhusa järelevalve tegemiseks tema tegevuse üle.
- (34a) **Kui krediidiosõtja haldab ja jõustab õigusi ja kohustusi, mis on seotud krediidiantja krediidilepingu kohaste õiguste või krediidilepingu endaga, käsitatakse krediidiosõtjat krediidihaldajana ja seetõttu peaks tal olema käesoleva direktiivi alusel väljastatud tegevusluba.**
- (35) Krediidihaldajate või krediidiasutuste teenuseid kasutavad krediidiosõtjad peaksid sellest teatama pädevatele asutustele, et neil oleks võimalik teha järelevalvet krediidihaldaja käitumise üle seoses krediidivõtjatega. Kui krediidiosõtjad vahetavad krediidiasutust või krediidihaldajat, on nad kohustatud sellest õigel ajal teavitama pädevaid asutusi, kes vastutavad nende üle teostatava järelevalve eest.
- (36) Kui krediidiosõtjad pööravad ostetud krediidilepingu kohe täitmisele, peavad nad järgima krediidilepingu suhtes kohaldatavat õigust, sealhulgas krediidivõtja suhtes kohaldatavaid tarbijakaitse-eeskirju. Endiselt kohaldatakse eelkõige lepingute sundtäitmist, tarbijakaitset ja kriminaalõigust käsitlevaid liikmesriikide norme ning pädevad asutused peaksid tagama nende järgimise liikmesriikide territooriumil.
- (37) Selleks et hõlbustada käesolevas direktiivis sätestatud kohustuste täitmisele pööramist juhul, kui krediidiosõtja ei ole asutatud liidus, tuleks selle direktiivi rakendamiseks vastu võetud liikmesriigi õigusnormides ette näha, et kui krediidilepingu üleandmine on lõpetatud, määrab kolmandast riigist pärit krediidiosõtja endale liidus asutatud **krediidiasutuse** või **volitatud krediidihaldaja**. **Krediidiosõtjad, kes annavad üle probleemseid krediidilepinguid, peaksid päritoluliikmesriigi pädevale asutusele kaks korda aastas ja koondtasemel teatama vähemalt üleantud krediidiportfellide koondlaenujäägi, samuti portfelliges sisalduvate laenude arvu ja suuruse ning selle, kas need sisaldavad tarbijatega sõlmitud lepinguid. Iga ühe tehinguga üle antud portfelli puhul peab teave sisaldama juriidilise isiku tunnust või, kui see teave ei ole kättesaadav, siis ostja isikut ja aadressi.**
- (38) Praegu vastutavad liikmesriikides krediidihaldajatele ja krediidiosõtjatele tegevusloa andmise ja nende üle järelevalve tegemise eest eri asutused ning seetõttu on oluline, et

liikmesriigid täpsustaksid nende ülesandeid ja annaksid neile piisavad volitused, eriti kuna neil tuleb võib-olla teostada järelevalvet isikute üle, kes osutavad teenuseid teistes liikmesriikides. Tõhusa ja proportsionaalse järelevalve tagamiseks kogu liidus peaksid liikmesriigid andma pädevatele asutustele vajalikud volitused oma käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmiseks, sealhulgas õiguse hankida vajalikku teavet, uurida võimalikke rikkumisi, käsitleda krediitdivõtjate kaebusi ning määrata karistusi ja võtta parandusmeetmeid, sealhulgas tunnistada tegevusluba kehtetuks. Liikmesriigid peaksid selliste karistuste kohaldamisel tagama, et pädevad asutused kohaldavad neid proportsionaalselt ja põhjendavad oma otsuseid ning et nende otsuste suhtes tuleks kohaldada kohtulikku kontrolli ka juhul, kui pädevad asutused ei tegutse ettenähtud tähtaja jooksul.

(38a) Käesoleva direktiivi rikkumisi käsitlevad sätted ei piira liikmesriikide õigust sekkuda juhtudel, mil rikutakse liikmesriigi õigusnorme, näiteks konkreetseid tarbijakaitse-eeskirju, krediitdivõtjate õigusi käsitlevaid eeskirju, mis on vastu võetud ainult riiklikul tasandil, või seoses kuritegevusega. Sellistel juhtudel on vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused pädevad otsustama, kas tegemist on liikmesriigi õigusnormide rikkumisega, ning seega käesoleva direktiiviga nende volitusi ei piirata.

-
- (52) Ilma et see mõjutaks direktiivi 2014/17/EL, direktiivi 2008/48/EÜ ja direktiivi 93/13/EMÜ kohaste lepingueelsete kohustuste täitmist ja eesmärgiga tagada kõrgetasemeline tarbijakaitse, tuleb tarbijale õigel ajal ja enne krediitilepingu tingimuste muutmist esitada selliste muudatuste selge ja täielik loetelu, nende rakendamise ajakava ja vajalikud üksikasjad ning selle riikliku ametiasutuse nimi ja aadress, kellele tarbija võib esitada kaebuse.
- (53) Kuna krediidi järelturu toimimine sõltub suurel määral järelturgu kasutavate isikute laitmatust mainest, peaksid krediidihaldajad sisse seadma tõhusa krediitdivõtjate kaebuste käsitlemise mehhanismi. Liikmesriigid peaksid tagama, et krediidiostjate ja krediidihaldajate üle järelevalvet tegevatel pädevatel asutustel on krediitdivõtjate kaebuste käsitlemiseks tõhusad ja juurdepääsetavad menetlused.
- (54) Isikuandmete töötlemisele käesoleva direktiivi eesmärgil kohaldatakse nii Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2016/697¹⁸ kui ka Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse **(EL) nr 2018/1725**¹⁹ sätteid. Eelkõige tuleks isikuandmete töötlemisel käesoleva direktiivi kohaldamisel täpsustada selle eesmärk, nimetada asjakohane õiguslik alus ning järgida määruses (EL) 2016/679 sätestatud asjakohaseid turvanõudeid, samuti tuleks juhinduda vajalikkuse, proportsionaalsuse, eesmärgikohasuse, **läbipaistvuse** ja andmete säilitamise aja proportsionaalsuse põhimõtetest. Samuti tuleks kõikidesse käesoleva direktiivi raames välja töötatavatesse ja kasutatavatesse andmetöötlussüsteemidesse lisada lõimitud isikuandmete kaitse ja vaikimisi isikuandmete kaitse. Liikmesriikide pädevate asutuste vahelise halduskoostöö

¹⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 27. aprilli 2016. aasta määrus (EL) 2016/679 füüsiliste isikute kaitse kohta isikuandmete töötlemisel ja selliste andmete vaba liikumise ning direktiivi 95/46/EÜ kehtetuks tunnistamise kohta (isikuandmete kaitse üldmäärus) (ELT L 119, 4.5.2016, lk 1).

¹⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. oktoobri 2018. aasta määrus **(EL) 2018/1725, mis käsitleb füüsiliste isikute kaitset isikuandmete töötlemisel liidu institutsioonides, organites ja asutustes ning isikuandmete vaba liikumist, ning millega tunnistatakse kehtetuks määrus (EÜ) nr 45/2001 ja otsus nr 1247/2002/EÜ (ELT L 295, 21.11.2018, lk 39).**

ja vastastikuse abistamise puhul tuleks järgida Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruses (EL) 2016/679 sätestatud isikuandmete kaitse eeskirju ning tegutseda vastavalt liidu õigusakte rakendavatele liikmesriigi andmekaitse-eeskirjadele.

- (55) Selleks et hüpoteekkrediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda loovutamine kolmandale isikule ei mõjutaks tarbijakaitse taset, tuleks muuta direktiivi 2014/17/EL, millega nähakse ette, et kõnealuse direktiivi kohaldamisalasse kuuluva krediidi üleandmisel on tarbijal õigus kaitsta end krediidiostja vastu mis tahes kaitsevahenditega, mida ta sai kasutada esialgse krediidiandja vastu, ning saada loovutamise kohta teavet.
- (56) Kooskõlas liikmesriikide ja komisjoni 28. septembri 2011. aasta ühise poliitilise deklaratsiooniga selgitavate dokumentide kohta kohustuvad liikmesriigid põhjendatud juhtudel lisama ülevõtmismeetmeid käsitlevale teatele ühe või mitu dokumenti, milles selgitatakse seost direktiivi osade ja ülevõtvate liikmesriigi õigusaktide vastavate osade vahel. Käesoleva direktiivi puhul leiab seadusandja, et nimetatud dokumentide esitamine on põhjendatud.
- (56a) Euroopa Andmekaitseinspektoriga on konsulteeritud ja ta esitas oma arvamuse 24. jaanuaril 2019.*
- (56b) Käesoleva direktiivi tõhus toimimine tuleb läbi vaadata sedamööda, kuidas edeneb kõrge tarbijakaitse tasemega viivislaenude liidusisese järelturu loomine. Komisjonil on head eeldused analüüsida konkreetseid piiriüleseid küsimusi, mida üksikud liikmesriigid ei saa kindlaks teha või nõuetekohaselt lahendada, nagu rahapesu- või terrorismi rahastamise oht, mis võib tekkida seoses krediidihalduse ja krediidiostjate tegevusega, ja eri liikmesriikide pädevate asutuste vaheline koostöö. Seepärast on asjakohane, et komisjon lisaks direktiivi läbivaatamisele ka sellise rahapesu- ja terrorismi rahastamise ohu põhjaliku hindamise, mis on seotud krediidihaldajate ja krediidiostjate tegevusega, ning pädevate asutuste vahelise halduskoostöö.*

ON VASTU VÕTNUD KÄESOLEVA DIREKTIIVI:

I jaotis

Reguleerimise, kohaldamisala ja mõisted

Artikkel 1

Reguleerimise

1. Käesoleva direktiiviga kehtestatakse ühine raamistik ja nõuded:

- a) **liidus asutatud ja krediidiostja nimel tegutseva krediidiasutuse sõlmitud probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda** krediidihaldajatele ■ ;
- b) krediidiostjatele, kes ostavad **liidus asutatud** krediidiasutuse ■ sõlmitud **probleemse** krediidilepingu **kohased krediidiandja õigused või probleemse krediidilepingu enda**.

■

2. **Käesolevas direktiivis käsitletakse ainult probleemseid krediidilepinguid. Krediidiandjatel ei ole lubatud anda kolmandatele isikutele üle tarbijatega sõlmitud toimivaid krediidilepinguid.**

Artikkel 2

Kohaldamisala

1. Käesoleva direktiivi artikleid 3–22 ja 34–43 kohaldatakse järgmiste isikute suhtes:
- a) **krediidihaldajad**, kes **tegutsevad krediidiostja nimel seoses** liidus asutatud **krediidiasutuse** sõlmitud **probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õigustega** või **probleemse krediidilepingu endaga** kooskõlas kohaldatavate liidu või liikmesriigi õigusnormidega;
  - b) **krediidiostjad**, kes **ostavad** liidus asutatud krediidiasutuse **■** sõlmitud **probleemse krediidilepingu kohased krediidiandja õigused või probleemse krediidilepingu enda** kooskõlas kohaldatavate liidu või liikmesriigi õigusnormidega.
-
3. **Seoses krediidilepingutega, mis kuuluvad direktiivi kohaldamisalasse, ei mõjuta** käesolev direktiiv **liikmesriigi õiguse kohaseid lepinguõiguse põhimõtteid ega tsiviilõiguse põhimõtteid seoses krediidiandja õiguste üleminekuga vastavalt krediidilepingule või krediidilepingu enda üleminekuga ega eelkõige Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse 1215/2012/EL²⁰, Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EÜ) 593/2008²¹, direktiivi 2014/17/EL, direktiivi 2008/48/EÜ, direktiivi 93/13/EMÜ ja neid üle võtvate liikmesriigi õigusnormide või muude asjaomaste liidu õigusaktide ja tarbijakaitse ning krediidivõtjate õigustega seotud liikmesriikide õigusnormide kohaselt tarbijatele või krediidivõtjatele antud kaitset.**
- 3a. **Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide õigusnormides sätestatud piiranguid seoses selliste probleemsest krediidilepingust tulenevate krediidiandja õiguste üleandmisega, mille maksetähtaega ei ole ületatud, mille maksetähtaega on ületatud vähem kui 90 päeva või mida ei ole lõpetatud liikmesriigi tsiviilõiguse kohaselt, või sellise probleemse krediidilepingu üleandmisega.**
- 3b. **Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide õigusnormides sätestatud nõudeid krediidilepingust tulenevate krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda teenindamise kohta, kui krediidiostja on väärtpaperistamise eriotstarbeline ettevõtja Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) 2017/2402²² artikli 2 punkti 2 tähenduses, tingimusel et sellised liikmesriigi õigusnormid:**

²⁰ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2012. aasta määrus (EL) nr 1215/2012 kohtualluvuse ning kohtuotsuste tunnustamise ja täitmise kohta tsiviil- ja kaubandusajades (ELT L 351, 20.12.2012, lk 1).

²¹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 17. juuni 2008. aasta määrus (EÜ) nr 593/2008 lepinguliste kohustuste suhtes kohaldatava õiguse kohta („Rooma I“) (ELT L 177, 4.7.2008, lk 6).

²² Euroopa Parlamendi ja nõukogu 12. detsembri 2017. aasta määrus (EL) 2017/2402, millega kehtestatakse väärtpaperistamise üldnormid ning luuakse lihtsa, läbipaistva ja standarditud väärtpaperistamise erinormid ning millega muudetakse direktiive 2009/65/EÜ, 2009/138/EÜ ja 2011/61/EL ning määrusi (EÜ) nr 1060/2009 ja (EL) nr 648/2012 (ELT L 347, 28.12.2017, lk 35).

- i) tagavad samal tasemel tarbijakaitse;*
- ii) tagavad, et pädevad asutused saavad krediidihaldajatelt vajaliku teabe;*
- iii) ei võta krediidihaldajatelt võimalust hankida tegevusluba teistes liikmesriikides.*

4. Käesoleva direktiivi artikleid 3–8, 9–22 ja 34–43 ei kohaldata järgmise tegevuse suhtes:

- a) krediidilepingu *kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda haldamine järgmiste isikute poolt:*
  - i) liidus asutatud krediidiasutus;*
  - ii) kooskõlas direktiiviga 2011/61/EL tegevusluba omava või registreeritud alternatiivse investeerimisfondi valitseja või kooskõlas direktiiviga 2009/65/EÜ tegevusluba omav fondivalitseja või äriühinguna asutatud fond, tingimusel et äriühinguna asutatud fond ei ole valitsetava fondi nimel selle direktiivi alusel fondivalitsejat määranud;*
  - iii) mittekrediidiasutus, kelle üle teeb järelevalvet liikmesriigi pädev asutus kooskõlas direktiivi 2008/48/EÜ artikliga 20 või direktiivi 2014/17/EL artikliga 35, kui ta tegutseb selles liikmesriigis;*
- b) sellise krediidilepingu *kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda haldamine*, mida ei ole sõlminud liidus asutatud krediidiasutus, välja arvatud juhul, kui *krediidilepingu järgsed krediidiandja õigused või krediidileping ise* asendatakse sellise krediidiasutuse sõlmitud krediidilepinguga;
- c) *probleemse* krediidilepingu *kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda* ostmine liidus asutatud krediidiasutuse poolt;
- d) *krediidilepingu järgse krediidiandja õiguse või krediidilepingu enda* üleandmine, mis toimub enne artikli 41 lõike 2 teises lõigus osutatud kuupäeva.

4a. *Liikmesriigid võivad jätta käesoleva direktiivi kohaldamisalast välja krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda haldamise, mida iga liikmesriigi järelevalve all viivad ellu vabade elukutsete esindajad, nagu liikmesriigi õigusnormidega määratletud notarid ja kohtutäiturid või Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 98/2/EÜ²³ artikli 1 lõike 2 punktis a määratletud juristid käesoleva direktiivi artikli 3 lõikes 9 osutatud kutsetegevuse raames.*

█

Artikkel 3

Mõisted

Käesolevas direktiivis kasutatakse järgmisi mõisteid:

²³ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 1998. aasta direktiiv 98/5/EÜ, millega hõlbustatakse alalist tegutsemist advokaadi kutsealal muus liikmesriigis kui see, kus omandati kutsequalifikatsioon (EÜT L 77, 14.3.1998, lk 36).

- 1) „krediidiasutus“ – määruse (EL) nr 575/2013²⁴ artikli 4 lõike 1 punktis 1 määratletud krediidiasutus;
- 2) „krediidiandja“ – krediidiasutus, kes on andnud krediiti, või krediidiostja;
- 3) „krediidivõtja“ – juriidiline või füüsiline isik, kes on sõlminud krediidiandjaga, *sealhulgas tema õigusjärglase või õiguste omandajaga* krediidilepingu;

4a) „makseraskustes krediidivõtja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes on sõlminud krediidilepingu, mis on liigitatud või tõenäoliselt liigitatakse viivislaenuks punkti 11a tähenduses;

5) „krediidileping“ – algselt sõlmitud, muudetud või asendatud kujul leping, millega *krediidiasutus või mõni muu* krediidiandja annab või lubab anda krediiti maksetähtpäeva edasilükkamise, laenu või muu samalaadse finantstehingu vormis;

5a) „krediidihaldusleping“ – krediidiandja ja krediidihaldaja vaheline kirjalik leping krediidihaldaja poolt krediidiandja nimel osutatavate teenuste kohta;

7) „krediidiostja“ – füüsiline või juriidiline isik, kes ei ole krediidiasutus või krediidiasutuse tütarettevõtja ning kes ostab oma kaubandus-, äri- või kutsetegevuse raames *probleemse* krediidilepingu *kohased krediidiandja õigused või probleemse krediidilepingu enda kooskõlas kohaldatavate liidu või liikmesriigi õigusnormidega*;

7a) „krediidihaldusteenuse osutaja“ – kolmas isik, keda krediidihaldaja kasutab punktis 7b loetletud tegevuse eesmärgil;

7b) „krediidihaldaja“ – juriidiline isik, kes haldab ja jõustab krediidiandja või enda nimel oma äritegevuse raames õigusi ja kohustusi, mis on seotud probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu endaga, ning teostab vähemalt üht või enamat järgmistest tegevustest:

a) kooskõlas liikmesriigi õigusnormidega selliste tasumisele kuuluvate maksete kogumine või sissenõudmine krediidivõtjalt, mis on seotud krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu endaga, kui tegemist ei ole direktiivi 2015/2366 I lisas määratletud makseteenusega;

b) krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu endaga seotud tingimuste üle krediidivõtjatega uute läbirääkimiste pidamine vastavalt liikmesriigi õigusnormides sätestatud nõuetele ja krediidiandja antud juhiste kohaselt, kui krediidiandja ei ole krediidivahendaja, nagu on määratletud direktiivi 2014/17/EL artikli 4 punktis 5 või direktiivi 2008/48/EÜ artikli 3 punktis f;

²⁴ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määrus (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT L 176, 27.6.2013, lk 1).

- c) *krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu endaga seotud kaebuste haldamine;*
- d) *krediidivõtja teavitamine krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu endaga seotud intressimäärade, tasude või maksete muutumisest;*

- 9) „päritoluliikmesriik“ – *seoses krediidihaldajaga liikmesriik, kus on tema registrijärgne asukoht, või kui tal oma liikmesriigi õigusnormide kohaselt registrijärgset asukohta ei ole, siis liikmesriik, kus asub tema peakontor, või seoses krediidiostjaga liikmesriik, kus krediidiostja asub või on asutatud;*
- 10) „vastuvõttev liikmesriik“ – *liikmesriik, mis ei ole päritoluliikmesriik ja kus krediidihaldaja on asutanud filiaali või määranud artiklis 10 osutatud krediidihaldusteenuse osutaja või kus krediidivõtja krediidilepingu sõlmimise ajal asub või on asutatud;*
- 11) „tarbija“ – *füüsiline isik, kes käesoleva direktiiviga hõlmatud krediidilepingutes tegutseb eesmärkidel, mis ei seonu tema kaubandus-, äri- või kutsetegevusega;*
- 11a) „probleemne krediidileping“ – *krediidinõue, mis vastab komisjoni rakendusmääruse (EL) nr 680/2014²⁵ V lisa 2. osa punktis 213 sätestatud kriteeriumidele, et seda saaks käsitada viivisnõudena.*

II jaotis

Krediidihaldajad

I peatükk

Krediidihaldajatele tegevusloa andmine

Artikkel 4

Üldnõuded

- 1. Liikmesriigid nõuavad, et krediidihaldaja hangib päritoluliikmesriigis tegevusloa enne tegevuse alustamist liikmesriigi territooriumil kooskõlas käesolevat direktiivi ülevõtvates liikmesriigi õigusnormides sätestatud nõuetega.
- 1a. *Liikmesriigid, kes on juba kehtestanud samaväärse või rangema korra, kui käesolevas direktiivis krediidihaldustegevuse kohta on kehtestatud, võivad anda oma riiklike õigusnormidega, millega võetakse üle käesolev direktiiv, juba krediidihaldustegevusega tegelevatele isikutele võimaluse saada automaatselt tunnustatud tegevusluba omava krediidihaldajana.*

²⁵ Komisjoni 16. aprilli 2014. aasta rakendusmäärus (EL) nr 680/2014, millega sätestatakse rakenduslikud tehnilised standardid seoses krediidiasutuste ja investeerimisühingute järelevalvelise aruandlusega vastavalt Euroopa Parlamendi ja nõukogu määrusele (EL) nr 575/2013.

2. Liikmesriigid annavad selliste tegevuslubade andmise õiguse artikli 20 lõike 3 kohaselt määratud pädevatele asutustele.

Artikkel 5

Tegevusloa andmise tingimused

1. Liikmesriigid kehtestavad artikli 4 lõikes 1 osutatud tegevusloa andmiseks *vähemalt* järgmised tingimused:
- a) taotleja on **■** Euroopa Liidu toimimise lepingu artiklis 54 osutatud juriidiline isik *ja tema registrijärgne asukoht või, kui tal oma liikmesriigi õigusnormide kohaselt registrijärgset asukohta ei ole, siis peakontor on liikmesriigis, kus ta tegevusluba taotleb*;
  - b) **■** juht- või haldusorgani *liikmetel* on piisavalt laitmatu maine, *kui nad tõestavad järgmist:*
■
    - ii) neid ei ole kohtulikult ega muul samaväärsel viisil liikmesriigis karistatud *asjassepuutuvate* kuritegude, *eelkõike varavastaste kuritegude, panganduse, finants- ja kindlustustegevuse või väärtpaberiturgude või väärtpaberite maksevahenditega seotud kuritegude eest, sealhulgas rahapesu, turuga manipuleerimist, siseringitehinguid, liigkasuvõtmist, pettust, maksukuritegusid, ametisaladuse hoidmise rikkumist või füüsilise puutumatuse vastu suunatud tegevust käsitlevate õigusnormide ja muude äriühinguid, pankrotti, maksejõuetust või tarbijakaitset reguleerivate õiguserikkumise eest*;
      - ii a) *ebaoluliste vahejuhtumite kumulatiivne mõju ei mõjuta nende head mainet*;
      - ii b) *nad on oma varasemas suhtluses järelevalve- ja reguleerivate asutustega alati tegutsenud läbipaistvalt, avatult ja koostöövalmilt*;
      - iii) nende suhtes ei ole *käsil* maksejõuetusmenetlust ja nad ei ole kuulutatud pankrotis olevaks, välja arvatud juhul, kui nende õigused on liikmesriigi õigusnormide kohaselt taastatud, *ning*
        - iii a) *juhtorganil tervikuna on piisavad teadmised ja kogemused ettevõtte juhtimiseks pädeval ja vastutustundlikul moel*;
    - ba) *isikutel, kellel on taotlejas oluline osalus määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses, on piisavalt laitmatu maine, sest nad täidavad käesoleva lõike punkti b alapunktides ii–iii a sätestatud nõudeid*;
    - c) taotleja on sisse seadnud asjakohase juhtimiskorra ja sisekontrollisüsteemi, mis tagavad krediitdivõtja õiguste austamise ja *krediitilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediitilepingu enda* suhtes kohaldatavate õigusnormide ja määruse (EL) 2016/679 järgimise;
    - d) taotleja kohaldab asjakohaseid tegevuspõhimõtteid, mis tagavad *tarbijakaitse-eeskirjade järgimise* ja krediitdivõtjate õiglase ja hoolsa kohtlemise *läbipaistvuse*, sealhulgas võttes arvesse nende finantsolukorda ja vajaduse korral

selliste krediitdivõtjate vajadust võlanõustaja või sotsiaalteenuste osutaja teenuste järele;

- e) taotleja on sisse seadnud asjakohase ja spetsiaalse töökorra, mis tagab krediitdivõtjate kaebuste registreerimise ja käsitlemise;
  - ea) taotlejal on piisavalt sobivaid töötajaid, kes räägivad selle liikmesriigi keelt, kus krediitdivõtja krediitdilepingu sõlmimise ajal elab;*
  - eb) taotleja on kehtestanud piisavad rahapesu- ja terrorismivastased menetlused, kui päritolu- või vastuvõtva liikmesriigi õigusaktidega, millega võetakse üle direktiiv 2015/849/EL, määratakse krediitihaldajad kohustatud isikuteks rahapesu ja terrorismi rahastamise tõkestamise ja selle vastu võitlemise eesmärgil;*
  - ec) taotleja juhtimissüsteem võimaldab taotlejal täita oma kohustusi, mis puudutavad näiteks piisavat algkapitali või kontode lahus hoidmist;*
  - ed) taotleja üle tõhusa järelevalve tegemisele ei ole tema kontserni struktuurist tulenevaid takistusi;*
  - ee) taotleja suhtes kohaldatakse vastavate liikmesriigi õigusnormide kohaselt:*
    - i) ranget juhtimiskorda, mis hõlmab piisavaid sisekontrollimehhanisme ning usaldusväärset haldus- ja raamatupidamiskorda;*
    - ii) piisavaid omavahendite ja likviidsusnõudeid või kontode lahus hoidmist;*
    - iii) asjakohaseid meetmeid, et käsitleda riske, millega ta kokku puutub või millega ta võib kokku puutuda, ning et neid juhtida, jälgida ja leevendada;*
    - iv) aruandlus- ja avalikustamisnõudeid.*
- 1a. EBA väljastab suunised, et täpsustada käesoleva artikli lõike 1 punktides ec ja ed osutatud tingimusi ning lõike 1 punktis ee osutatud miinimumnõudeid. Neid suuniseid kohandatakse määruse (EL) nr 1093/2010 artiklis 16 sätestatud korras.*
- 1b. Pärast konsulteerimist kõigi asjaomaste sidusrühmadega ja kajastades kõiki asjaomaseid huvisid, annab EBA käesoleva artikli lõike 1 punkti b alapunktis iii nimetatud nõuete jaoks suunised kooskõlas määruse nr 1093/2010 artikliga 16.*
2. Kui taotleja ei vasta lõikes 1 sätestatud tingimustele, keelduvad päritoluliikmesriigi pädevad asutused artikli 4 lõikes 1 osutatud tegevusloa andmisest.
- 2a. Liikmesriigid tagavad, et kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused on kindlaks teinud, et taotleja ei vasta käesolevas artiklis sätestatud tingimustele, saadavad nad päritoluliikmesriigile teatise, mis sisaldab kogu asjakohast teavet.*

Artikkel 6

Tegevusloa andmise ja sellest keeldumise menetlus

1. Liikmesriigid kehtestavad krediitihaldajatele tegevusloa andmise menetluse, mis võimaldab taotlejal esitada taotluse ja kõik andmed, mida päritoluliikmesriigi pädev asutus vajab, et kontrollida, kas taotleja vastab kõigile artikli 5 lõiget 1 ülevõtvates liikmesriigi õigusnormides sätestatud tingimustele.

2. Lõikes 1 osutatud tegevusloa taotlusele tuleb lisada järgmised dokumendid ja andmed:
- a) taotleja juriidilist staatust tõendavad dokumendid **ning äriühingu asutamislepingu ja põhikirja koopia**;
  - b) taotleja peakontori või registrijärgse asukoha aadress;
  - c) taotleja juht- või haldusorgani liikmete ja **selle isiku** isikuandmed, kes **omab** selles olulist osalust määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses;
  - d) tõendid, mis kinnitavad, et taotleja **vastab** artikli 5 lõike 1 punktis b sätestatud tingimustele;
  - da) tõendid, mis kinnitavad, et käesoleva lõike punktis c osutatud isikud vastavad artikli 5 lõike 1 punktis ba sätestatud tingimustele;**
  - e) tõendid artikli 5 lõike 1 punktis c osutatud juhtimiskorra ja sisekontrollisüsteemi olemasolu kohta;
  - f) tõendid artikli 5 lõike 1 punktis d osutatud tegevuspõhimõtete kehtestamise kohta;
  - g) tõendid artikli 5 lõike 1 punktis e osutatud töökorra kehtestamise kohta;
  - ga) tõendid artikli 5 lõike 1 punktis e b osutatud menetluste kehtestamise kohta;**
  - h) artikli 10 lõikes 1 osutatud tegevuse edasiandmise leping.
3. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused hindavad **30** tööpäeva jooksul pärast tegevusloa taotluse kättesaamist, kas taotlus on täielik. ■
4. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused **annavad 90 päeva** jooksul pärast täieliku taotluse **või, kui taotlust peetakse mittetäielikuks, siis nõutava teabe** kättesaamist **taotlejale teada, kas tegevusluba antakse** või keeldutakse seda andmast, **ning vajaduse korral põhjendavad keeldumist**.
5. Liikmesriigid tagavad, et taotleja võib esitada kaebuse kohtule, kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused lükkavad tegevusloa taotluse artikli 5 lõike 2 kohaselt tagasi või kui pädevad asutused ei tee taotluse kohta otsust **käesoleva artikli lõikes 4 sätestatud tähtaja jooksul**.

Artikkel 7

Tegevusloa kehtetuks tunnistamine

1. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi **pädevatel asutustel on vastavalt artiklile 21 vajalikud järelevalve-, uurimis- ja karistamisvolitused selleks, et** tunnistada krediitihaldajale antud tegevusluba kehtetuks, kui asjaomane krediitihaldaja:
- a) ei ole tegevusluba kasutanud 12 kuu jooksul pärast selle saamist;
  - b) loobub otsesõnu tegevusloast;
  - c) on lõpetanud krediitihaldaja tegevuse vähemalt **12** kuuks;
  - d) on saanud tegevusloa valeandmete alusel või mõnel muul ebaausal viisil;
  - e) ei vasta enam artikli 5 lõikes 1 sätestatud tingimustele;

- f) paneb toime kohaldatavate normide, sealhulgas käesolevat direktiivi ülevõtivate liikmesriigi õigusnormide *või muude tarbijakaitse-eeskirjade* raske rikkumise.

1a. Liikmesriigid tagavad, et kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused on kindlaks teinud, et krediidihaldaja tegutseb esimese lõike punktide e või f kohaldamisalasse kuuluval viisil, saavad nad päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele teatise, mis sisaldab kogu asjakohast teavet.

2. Liikmesriigid tagavad, et kui tegevusluba tunnistatakse lõike 1 kohaselt kehtetuks, teatavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused sellest viivitamata vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele, juhul kui krediidihaldaja osutab artikli 11 kohaseid teenuseid.

Artikkel 8

Tegevusluba omavate krediidihaldajate register

1. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused loovad *vähemalt nimekirja või asjakohasel juhul* riikliku registri, kuhu kantakse kõik krediidihaldajad, kellel on lubatud osutada teenuseid liikmesriigi territooriumil, sealhulgas artikli 11 kohaseid teenuseid osutavad krediidihaldajad, ning haldavad seda *nimekirja või* registrit. *Vajaduse korral ja pädeva asutuse taotlusel koostab EBA parimate tavade suunised, et tagada võrdsed tingimused kogu liidus.*
2. *Nimekiri või* register tehakse veebis *pädevate asutuste veebilehtedel* avalikult kättesaadavaks ja seda ajakohastatakse korrapäraselt.
3. Juhul kui tegevusluba on kehtetuks tunnistatud, ajakohastavad pädevad asutused viivitamata *nimekirja või* registrit.

Artikkel 8a

Krediidivõtjate kaitse

1. *Liikmesriigid nõuavad, et krediidiaandjad tegutseksid suhetes võlgnikega heas usus, õiglaselt, professionaalselt ja austaksid nende eraelu puutumatust.*
2. *Liikmesriigid tagavad, et krediidiaandjad vastavad järgmistele nõuetele:*
- a) *krediidiaandjate poolt krediidivõtjatele esitatav teave ei tohi olla eksitav, ebaselge ega vale;*
  - b) *krediidiaandjad kaitsevad krediidivõtjate isikuandmeid ja eraelu puutumatust ega edasta seda teavet ühelegi teisele isikule peale krediidivõtja, sealhulgas tema pereliikmetele ega tööandjatele, välja arvatud juhul, kui krediidivõtja on selleks loa andnud;*
  - c) *krediidiaandjad ei suhtle krediidivõtjatega viisil, mis kujutab endast ahistamist, sundi või lubamatut mõjutamist.*
3. *Liikmesriigid tagavad, et krediidiaandjate poolt krediidivõtjalt võetavad tasud ja trahvid ei ületa kulusid, mis on otseselt seotud võla haldamisega.*
4. *Liikmesriigid tagavad, et krediidiaandja saadab krediidivõtjale enne võla sissenõudmist kohustusliku teatise, milles esitatakse üheselt mõistetavad tõendid võlgnevuse kohta käesoleva direktiivi reguleerimisalasse kuuluva krediidilepingu*

alusel. Teatis ei tohi olla pikem kui kolm lehekülge ning peab selges ja üldarusaadavas keeles sisaldama vähemalt järgmist:

- a) tõendid võlgnevuse kohta krediidilepingu alusel;*
- b) krediidiantja andmed koos kontaktandmetega;*
- c) vajaduse korral krediidihaldaja andmed ja tema õigused;*
- d) võlgade õiguslik alus, nõutavate summade üksikasjad ja nende allikas (kapital, intress, trahvid, menetluskulud);*
- e) kirjeldus krediidivõtja peamistest õigustest, sh tingimata kaitse ahistamise ja eksitava käitumise eest;*
- f) kontaktpunkt, kust makseraskustes krediidivõtjad saaksid teavet ja nõuandeid;*
- g) vajaduse korral punktides a–f osutatud teave kulude või kokkulepete kohta, mis ei kuulu käesoleva direktiivi reguleerimisalasse, kuid mis sellegipoolest moodustavad osa võla sissenõudmisest.*

5. Liikmesriigid nõuavad, et krediidilepingust tulenevate krediidiantja õiguste või krediidilepingu enda üleandmise korral krediidiosõtjale teavitatakse krediidivõtjat üleandmisest õigeaegselt ning krediidiosõtja või krediidihaldaja suhtes kohaldatakse jätkuvalt kõiki asjakohaseid liidu ja liikmesriigi õigusnorme, mis käsitlevad eelkõige lepingute täitmist, tarbijakaitset, krediidivõtja õigusi ja kriminaalõigust.

6. Liikmesriigid nõuavad, et krediidiantjad kohustuksid tegema nõuetekohase hoolsusega kõik endast sõltuva, et ilmutada makseraskustesse sattunud krediidivõtjate suhtes vajadusel mõistlikku kannatlikkust.

7. Makseraskuste tõttu restruktureerimise meetmetes seatakse esikohale tarbijad ja need hõlmavad vähemalt järgmisi võimalikke meetmeid, millest teatatakse makseraskustes krediidivõtjatele standardvormis, lähtudes tagasimaksevõime hinnangust:

- a) võimalused seoses krediidilepingu täielikul või osalise refinantseerimisega;*
- b) võimalused seoses krediidilepingu kehtivate tingimuste võimaliku muutmisega krediidivõtja kasuks, sealhulgas:
  - i) krediidilepingu tähtaja pikendamine;*
  - ii) krediidilepingu liigi muutmine;*
  - iii) osamakse tasumise täielik või osaline edasilükkamine teatud ajavahemikuks;*
  - iv) intressimäära muutmine teatava ülempiirini;*
  - v) maksepuhkuse või ajapikenduse või mõlema pakkumine;*
  - vi) osalised tagasimaksed;*
  - vii) konverteerimine teise valuutasse;*
  - viii) osaline kustutamine ja võlgade konsolideerimine.**

8. Krediidilepingute liigitamine probleemseks ei piira krediidiantja restruktureerimisnõuete kohaldamist.

9. **EBA töötab välja regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu, et täpsustada lõike 4 kohase teate vorming ja lõikes 7 osutatud standardvormid.**

EBA esitab kõnealuste regulatiivsete tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ... [üks aasta pärast käesoleva direktiivi jõustumist].

Komisjonile antakse õigus võtta vastu esimeses lõigus osutatud regulatiivsed tehnilised standardid kooskõlas määruse (EL) nr 1093/2010 artiklitega 10 kuni 14.

Artikkel 9

Krediidihaldaja ja krediidiandja vaheline lepinguline suhe

1. Liikmesriigid tagavad, et **kui krediidiostja ise ei teosta krediidihaldustegevust, osutab kooskõlas artikli 15 lõikega 1 määratud krediidihaldaja krediidilepingu kohaste õiguste või krediidilepingu enda haldamise ja jõustamisega seotud teenuseid krediidiandjaga sõlmitud krediidihalduslepingu alusel.**
2. **Krediidihaldusleping** sisaldab järgmist:
  - a) krediidihaldaja krediidihaldustegevuse üksikasjalik kirjeldus;
  - b) krediidihaldaja tasu suurus või selle arvutamise meetod;
  - c) kuivõrd võib krediidihaldaja esindada krediidivõtjaga suhtlemisel krediidiandjat;
  - d) poolte kohustus järgida krediidilepingu **või krediidiandja õiguste** suhtes kohaldatavaid liidu ja liikmesriigi õigusnorme, sealhulgas **tarbija- ja andmekaitse**norme;

da) tingimus, mille kohaselt nõutakse krediidivõtjate õiglast ja hoolsat kohtlemist.
- 2a. **Liikmesriigid nõuavad vajaduse korral, et krediidihaldusleping sisaldaks ka nõuet, mille kohaselt:**
  - i) **krediidihaldaja teavitab krediidiandjat enne mis tahes tegevuse edasiandmist krediidihaldajana;**
  - ii) **krediidivõtjat teavitatakse krediidihalduslepingust ja artikli 3 lõike 7b punktides a-d määratletud mis tahes krediidihaldustegevuse edasiandmisest;**
  - iii) **krediidihaldaja kulusid ja tasu ei nõuta sisse krediidivõtjalt;**
  - iv) **krediidivõtjal on õigus taotleda krediidihaldaja suhtes samasugust kaitset, nagu võimaldati talle esialgse krediidiandja suhtes.**
3. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja hoiab ja säilitab järgmisi andmeid vähemalt viis aastat pärast lõikes 1 osutatud lepingu lõpetamise kuupäeva või päritoluliikmesriigis kohaldatava kohustusliku aegumistähtaja jooksul, ent mitte kauem kui kümme aastat:
  - a) **asjaomane kirjavahetus nii krediidiandja kui ka krediidivõtjaga kohaldatavates liikmesriigi õigusnormides sätestatud tingimustel;**

b) *asjakohased* krediidiandjalt saadud juhtnõõrid iga krediidilepingu *kohase õiguse või krediidilepingu enda* kohta, mida ta haldab ja mille täitmist ta tagab krediidiandja nimel *kohaldatavates liikmesriigi õigusnormides sätestatud tingimustel*;

ba) *krediidihaldusleping*.

4. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja teeb lõikes 3 osutatud andmed pädevatele asutustele nõudmise korral kättesaadavaks.

Artikkel 10

Krediidihaldaja tegevuse edasiandmine

1. Liikmesriigid tagavad, et kui *kolmas isik teostab mis tahes artikli 3 punktis 7b osutatud tegevusega seonduvat* krediidihaldaja *tegevust*, mida tavaliselt teostaks see krediidihaldaja ise (edaspidi „krediidihaldusteenuse osutaja“), jääb krediidihaldaja täielikult vastutavaks kõigi käesolevat direktiivi ülevõtivate siseriiklike õigusnormide kohaste kohustuste täitmise eest. Krediidihaldustegevuse edasiandmise suhtes kohaldatakse järgmisi tingimusi:

a) krediidihaldaja ja krediidihaldusteenuse osutaja vahel tegevuse edasiandmise kohta kirjaliku lepingu sõlmimine, millega krediidihaldusteenuse osutajat kohustatakse järgima *kohaldatavaid õigusnorme, sealhulgas käesolevat direktiivi ülevõtvaid liikmesriigi õigusnorme, ja asjaomaseid liidu või liikmesriigi õigusnorme, mis on kohaldatavad krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda suhtes*;

b) käesoleva direktiivi kohaseid krediidihaldaja kohustusi ei või edasi anda;

c) *krediidihaldaja ja krediidiandja vahelist* lepingulist suhet ega krediidihaldaja kohustusi *krediidiandja või krediidivõtjate ees ei või krediidihaldusteenuse osutajaga sõlmitava edasiandmislepinguga muuta*;

d) *krediidihaldustegevuse edasiandmine ei mõjuta krediidihaldaja artikli 5 lõikes 1 sätestatud tegevusloa nõuete täitmist*;

e) tegevuse edasiandmine krediidihaldusteenuse osutajale ei takista artiklite 12 ja 20 kohast pädevate asutuste järelevalvet krediidihaldaja üle;

f) krediidihaldajal on vahetu juurdepääs kogu asjakohasele teabele krediidihaldusteenuse osutajale edasiantud teenuste kohta;

g) krediidihaldaja säilitab pädevuse ja ressursid, mis võimaldavad teostada edasiantud tegevust pärast tegevuse edasiandmise lepingu lõppemist.

Artikli 3 punktis 7b loetletud tegevuste edasiandmine ei või toimuda viisil, mis kahjustab krediidihaldaja sisekontrolli kvaliteeti või tema krediidihaldusteenuste usaldusväarsust või jätkuvust.

2. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja *teavitab enne tegevuse edasiandmist kooskõlas lõikega 1 viivitamata päritoluliikmesriigi ja, kui see on asjakohane, vastuvõtva liikmesriigi pädevat asutust*.

2a. *Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja hoiab ja säilitab kohaldatavates liikmesriigi õigusnormides sätestatud tingimustel krediidihaldusteenuse pakkujale*

antud juhiste ja edasiandmislepingu andmeid vähemalt viis aastat pärast lõikes 1 osutatud lepingu lõpetamise kuupäeva või liikmesriigis kehtiva kohustusliku aegumistähtaja jooksul, ent mitte kauem kui kümme aastat.

3. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja ja krediidihaldusteenuse osutaja teevad lõikes 2a osutatud teabe pädevatele asutustele nõudmise korral kättesaadavaks.

II peatükk

Piiriülene krediidihaldus

Artikkel 11

Vabadus teostada krediidihaldustegevust vastuvõtvast liikmesriigis

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldajal, kes on saanud päritoluliikmesriigis artikli 5 kohaselt tegevusloa, on õigus osutada liidus selle tegevusloaga hõlmatud teenuseid, *ilma et see piiraks vastuvõtva liikmesriigi õiguses käesoleva direktiivi kohaselt kehtestatud piirangute ja nõuete kohaldamist või krediidilepingust tulenevate krediidiandja õigustega seotud tingimuste või krediidilepingu enda ümbervaatomiseks kehtestatud piirangute ja nõuete kohaldamist.*
2. Liikmesriigid tagavad, et kui päritoluliikmesriigis artikli 5 kohaselt tegevusloa saanud krediidihaldaja kavatses osutada teenuseid vastuvõtvast liikmesriigis, esitab ta päritoluliikmesriigi pädevale asutusele järgmise teabe:
  - a) vastuvõttev liikmesriik, kus krediidihaldaja kavatses teenuseid osutada;
  - b) vastuvõtvast liikmesriigis asutatud filiaali aadress, kui see on asjakohane;
  - c) vastuvõtvast liikmesriigis *asuva krediidihaldusteenuse osutaja* nimi ja aadress, kui see on asjakohane;
  - d) vastuvõtvast liikmesriigis teostatava krediidihaldustegevuse juhtimise eest vastutavate isikute nimed;
  - e) vajaduse korral teave meetmete kohta, mis võetakse töökorra, juhtimiskorra ja sisekontrollisüsteemi kohandamiseks, et tagada vastavus krediidilepingu *kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda* suhtes kohaldatavatele õigusnormidele.
3. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused edastavad 30 tööpäeva jooksul pärast *kogu* lõikes 2 osutatud teabe saamist kõnealuse teabe vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele, kes viivitamata kinnitavad selle kättesaamist. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad seejärel krediidihaldajat teabe kättesaamise kinnitusest.
4. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja võib esitada kaebuse kohtule, kui päritoluliikmesriigi pädevad asutused jätavad teabe edastamata.
5. Liikmesriigid tagavad, et **■** krediidihaldaja *võib* alustada vastuvõtvast liikmesriigis teenuste osutamist alates järgmistest kuupäevadest, olenevalt sellest, kumb on varasem:
  - a) pärast vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt lõikes 3 osutatud teabe kättesaamist kinnitava teate saamist;

- b) punktis a osutatud teate kättesaamise kinnituse puudumisel pärast kahe kuu möödumist lõikes 2 osutatud **kogu** teabe **vastuvõtva liikmesriigi pädevale asutusele** esitamise kuupäevast.
6. Liikmesriigid tagavad, et krediitihaldaja teatab päritoluliikmesriigi pädevale asutusele lõike 2 kohaselt edastatud teabe hilisematest muudatustest lõigetes 3–5 sätestatud korras.
7. Liikmesriigid tagavad, et vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused kannavad artiklis 8 osutatud registrisse krediitihaldajad, kellel on lubatud teostada krediitihaldustegevust selle liikmesriigi territooriumil, ja päritoluliikmesriigi andmed.

Artikkel 12

Järelevalve piiriüleseid teenuseid osutavate krediitihaldajate üle

1. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused kontrollivad ja hindavad pidevalt, kas vastuvõttas liikmesriigis teenuseid osutav krediitihaldaja vastab käesoleva direktiivi nõuetele.
2. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevatel asutustel on õigus teha krediitihaldajate üle järelevalvet, uurimisi ja määrata halduskaristusi ning võtta parandusmeetmeid seoses nende tegevusega vastuvõttas liikmesriigis.
3. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused teavitavad krediitihaldaja suhtes võetavatest meetmetest vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.
4. Liikmesriigid tagavad, et kui päritoluliikmesriigis asuv või asutatud krediitihaldaja on asutanud filiaali või määranud **krediitihaldusteenuse osutaja** vastuvõttas liikmesriigis, teevad päritoluliikmesriigi pädevad asutused ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused tihedat koostööd oma käesolevas direktiivis sätestatud ülesannete ja kohustuste täitmisel, eelkõige kui nad teevad kontrollimisi, uurimisi või kohapealseid kontrole asjaomases filiaalis või asjaomase **krediitihaldusteenuse osutaja** suhtes.
5. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused paluvad käesolevas direktiivis sätestatud ülesannete ja kohustuste täitmisel vastuvõtva liikmesriigi pädevatelt asutustelt abi kohapealse kontrolli tegemiseks vastuvõttas liikmesriigis asutatud filiaalis või vastuvõttas liikmesriigis määratud **krediitihaldusteenuse osutaja** suhtes. **Filiaali või krediitihaldusteenuse osutaja kohapealset kontrolli tehakse kooskõlas selle liikmesriigi õigusnormidega, kus kontroll toimub.**
6. Liikmesriigid tagavad ka, et vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel on õigus otsustada igal üksikul juhul kõige asjakohasema meetme üle, mis võetakse päritoluliikmesriigi pädevate asutuste abitaotluse rahuldamiseks.
7. Kui vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused otsustavad teha kohapealset kontrolli päritoluliikmesriigi pädevate asutuste nimel, teevad nad kontrolli tulemused viivitamata teatavaks päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.
8. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused võivad omal algatusel kontrollida ja uurida krediitihaldustegevust, mida selle liikmesriigi territooriumil teostab päritoluliikmesriigis tegevusloa saanud krediitihaldaja. Vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused teevad nende kontrollimiste ja uurimiste tulemused viivitamata teatavaks päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.

9. Liikmesriigid tagavad, et kui vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel on tõendeid selle kohta, et liikmesriigi territooriumil artikli 11 kohaselt teenuseid osutav krediitihaldaja **rikub käesoleva direktiivi artiklis 5 sätestatud nõudeid ja kohaldatavaid eeskirju, sealhulgas** käesolevat direktiivi ülevõtvatest liikmesriigi õigusnormidest tulenevaid kohustusi, edastavad nad need tõendid päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele ja paluvad neil võtta asjakohaseid meetmeid.
10. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused teevad vastuvõtva liikmesriigi esitatud tõendite alusel algatatud haldus- või muu menetluse või krediitihaldajale määratud karistuste ja võetud parandusmeetmete üksikasjad või meetmete mittevõtmist põhjendava otsuse teatavaks tõendid esitanud vastuvõtva liikmesriigi pädevatele asutustele hiljemalt kahe kuu jooksul pärast lõikes 8 osutatud taotluse saamist. Pärast menetluse algatamist teavitavad päritoluliikmesriigi pädevad asutused selle seisust korrapäraselt vastuvõtva liikmesriigi pädevaid asutusi.

11a. Kui krediitihaldaja jätkuvalt rikub kohaldatavaid eeskirju, sealhulgas käesolevast direktiivist tulenevaid kohustusi, ja pärast päritoluliikmesriigi teavitamist tagavad liikmesriigid, et vastuvõtva liikmesriigi pädevatel asutustel on õigus võtta vastu asjakohaseid halduskaristusi ja parandusmeetmeid, et tagada käesoleva direktiivi järgimine, kui esineb ükskõik milline järgmistest juhtudest:

- a) **krediitihaldaja ei ole võtnud piisavaid ja tõhusaid meetmeid rikkumise kõrvaldamiseks mõistliku aja jooksul; või**
- b) **rikkumine jätkub vaatamata sellele, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused on juba võtnud parandusmeetmeid; või**
- c) **kiireloomulisel juhul, kui viivitamatu tegutsemine on vajalik selleks, et reageerida tõsisele ohule krediitivõtjate kollektiivsetele huvidele.**

Lisaks võivad vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused keelata krediitihaldaja edasise tegevuse, mis on vastuolus tema käesolevast direktiivist tulenevate kohustustega selles liikmesriigis, kuni päritoluliikmesriigi pädev asutus teeb asjakohase otsuse või krediitihaldaja võtab meetmeid rikkumise heastamiseks.

III jaotis

Krediidiostjad

Artikkel 13

Õigus saada **probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda** kohta teavet

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidiandja esitab krediidiostjale **mõistlikul määral** vajaliku teabe **probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda ja vajaduse korral tagatise kohta, et krediidiostja saaks ise hinnata probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda** väärtust ja selle lepingu väärtusele vastava summa sissenõudmise tõenäosust enne **selle krediidiandja probleemse krediidilepingu kohaste õiguste üleandmise või selle probleemse krediidilepingu üleandmise lepingu**

sõlmimist, *tagades krediidiandja poolt kättesaadavaks tehtud teabe ja äriandmete konfidentsiaalsuse kaitse.*

2. *Kaks korda aastas nõuavad liikmesriigid, et krediidiasutused, kes annavad probleemse krediidilepingu kohased krediidiandja õigused või probleemse krediidilepingu enda üle krediidiosstjale, teavitaksid käesoleva direktiivi artikli 20 lõike 3 ja direktiivi 2013/36/EL²⁶ artikli 4 kohaselt määratud pädevaid asutusi vähemalt järgmisest:*

-a) teave krediidiosstja juriidilise isiku tunnuse (LEI) kohta või sellise tunnuse puudumisel:

i) krediidiosstja või tema juht- või haldusorgani liikmete ja nende isikute isikuandmed, kes omavad selles ostjas olulist osalust määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses, ning

ii) krediidiosstja aadress;

a) probleemsete krediidilepingute või probleemsete üleantud krediidilepingute kohaste krediidiandja õiguste koondjääk;

b) probleemsete krediidilepingute või probleemsete üleantud krediidilepingute kohaste krediidiandja õiguste arv ja suurus;

c) andmed selle kohta, kas üleandmine hõlmab probleemsete krediidilepingute kohaseid krediidiandja õigusi või tarbijatega sõlmitud probleemseid krediidilepinguid, ning vajaduse korral neid tagavate varade liik.

3. *Artikli 20 lõike 3 kohaselt määratud pädevad asutused edastavad kõnealuses lõikes osutatud teabe ja muu teabe, mida nad peavad oma käesoleva direktiivi kohaste ülesannete täitmiseks vajalikuks, viivitamata krediidiosstja päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele.*

4. Lõikeid 1, 2 ja 3 kohaldatakse kooskõlas määrusega (EL) 2016/679 ja määrusega (EÜ) nr 45/2011.

Artikkel 14

Andmevorminguid käsitlevad tehnilised standardid

1. *Nelja kuu jooksul alates ... [käesoleva direktiivi jõustumise kuupäev] vaatab EBA läbi andmevormid teabe esitamiseks pangaportfellis olevate krediidiriski positsioonide kohta. Pärast avalikku konsulteerimist sidusrühmade ja pädevate asutustega töötab EBA välja rakenduslike tehniliste standardite eelnõu, milles täpsustatakse vormingud, mida krediidiasutusest krediidiandjad kasutavad artikli 13 lõikes 1 osutatud teabe esitamiseks, et anda krediidiosstjatele analüüsimiseks, finantsalase hoolekohustuse täitmiseks ja probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda hindamiseks üksikasjalikku teavet oma pangaportfellis olevate krediidiriski positsioonide kohta. EBA täpsustab rakenduslikes tehnilistes standardites probleemse krediidilepingu*

²⁶ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiiv 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT L 176, 27.6.2013, lk 338).

kohaseid krediidiandja õigusi või probleemset krediidilepingut ennast käsitlevad nõutavad andmeväljad selleks, et vastata artikli 13 lõikes 1 sätestatud teabe esitamise nõuetele.

2. EBA esitab rakenduslike tehniliste standardite eelnõu komisjonile hiljemalt ...[12 kuud pärast direktiivi jõustumise kuupäeva].
3. Komisjonile antakse õigus võtta vastu lõikes 1 osutatud rakenduslikud tehnilised standardid kooskõlas Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 1093/2010²⁷ artikliga 15.

Artikkel 15

Krediidiostjate kohustused

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidiosaja, *kes ise ei ole krediidihaldaja, määrab artikli 2 lõike 4 punkti a alapunktides i ja ii osutatud isiku või krediidihaldaja osutama krediidihaldusteenuseid seoses probleemsete krediidilepingutega või probleemsest krediidilepingust tulenevate krediidiandja õigustega.*
2. Liikmesriigid tagavad, et krediidiosaja suhtes ei kohaldata *probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda ostmisel mingeid täiendavaid haldusnõudeid, välja arvatud need, mis on sätestatud käesoleva direktiivi ülevõtmiseks vastu võetud riiklikes meetmetes või kohaldatava tarbijakaitse- või lepinguõiguse sätetes. Liikmesriigid tagavad, et krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda üleminekul krediidiosajale kohaldatakse krediidiosaja suhtes jätkuvalt asjaomaseid liidu ja liikmesriigi õigusnorme, mis käsitlevad eelkõige lepingute täitmisele pööramist, tarbijakaitset, krediidivõtjate õigusi, krediidi andmist, pangasaladuse hoidmise eeskirju ja kriminaalõigust. Krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda üleminekul krediidiosajale ei tohi mõjutada liidu ja liikmesriigi õigusnormide kohast tarbijate ja teiste krediidivõtjate kaitse taset.*
  - 2a. *Käesolev direktiiv ei piira riikide volitusi seoses krediidiregistritega, sealhulgas volitust nõuda krediidiosajatele teabe andmist krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda ja selle täitmise kohta.*
  - 2b. *Käesolev direktiiv ei mõjuta liikmesriikide seadusi, millega laiendatakse direktiivi kohaldamisala või määratakse täiendavad nõuded krediidiosajatele, kellel ei ole tegevusluba kooskõlas määrusega (EL) nr 575/2013 ega direktiiviga 2013/36/EL.*
  - 2c. *Liikmesriigid võivad lubada krediidiosajatel kaasata füüsilisi isikuid ostetud laene haldama. Nende füüsiliste isikute suhtes tuleb kohaldada liikmesriigi õigusnorme ja järelevalvekorda ning nende puhul ei tohi kasutada teises liikmesriigis teenuste osutamise vabadust kooskõlas käesoleva direktiiviga.*
  - 2d. *Liikmesriigid tagavad, et määratud krediidihaldaja võtab krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või krediidilepingu enda krediidihaldajale üleandmisel vastutuse pädevale asutusele vajaliku teabe- ja teavitamisnõuete täitmise eest.*

²⁷ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määrus (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT L 331, 15.12.2010, lk 12).

Artikkel 19

Probleemse krediidilepingu kohaste krediidiantja õiguste või probleemse krediidilepingu enda üleandmine krediidistja poolt ja pädeva asutuse teavitamine

1. ***Kui krediidistja*** ■ ***annab probleemse krediidilepingu kohased krediidiantja õigused või probleemse krediidilepingu enda üle teisele krediidistjale, kes ei ole ise krediidihaldaja, nõuavad liikmesriigid, et määratud krediidihaldaja teavitaks kord kvartalis päritoluliikmesriigi pädevaid asutusi iga sellise üleandmise puhul uue krediidistja juriidilise isiku tunnusest (LEI) või selle puudumisel järgmisest:***
  - i) uue krediidistja või tema juht- või haldusorgani liikmete ja nende isikute isikuandmed, kes omavad selles uues ostjas olulist osalust määruse (EL) nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punkti 36 tähenduses, ning***
  - ii) uue ostja aadress.***
    - Lisaks sellele esitab krediidistja koondtasemel vähemalt järgmise teabe: a) probleemsete krediidilepingute või probleemsete üleantud krediidilepingute kohaste krediidiantja õiguste koondjääk;***
    - b) probleemsete krediidilepingute või probleemsete üleantud krediidilepingute kohaste krediidiantja õiguste arv ja suurus;***
    - c) andmed selle kohta, kas üleandmine hõlmab probleemsete krediidilepingute kohaseid krediidiantja õigusi või tarbijatega sõlmitud probleemseid krediidilepinguid, ning vajaduse korral neid tagavate varade liik.***
2. Liikmesriigid tagavad, et lõikes 1 osutatud pädevad asutused edastavad ■ saadud teabe põhjendamatu viivitusega uue krediidistja ■ asukoha- või asutamislükmesriigi pädevatele asutustele.

IV JAOTIS

Järelevalve

Artikkel 20

Pädevate asutuste tehtav järelevalve

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldajad ja vajaduse korral krediidihaldusteenuse osutajad, kellele tegevus on artikli 10 kohaselt edasi antud, järgivad pidevalt käesolevat direktiivi ülevõtvaid liikmesriigi õigusnorme, ja tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused teevad õigusnormide järgimise hindamiseks selle tegevuse üle piisavat järelevalvet.
-
3. Liikmesriigid määravad pädevad asutused, kes vastutavad käesolevat direktiivi ülevõtvates liikmesriigi õigusnormides sätestatud ülesannete ja kohustuste täitmise eest.

4. Kui liikmesriigid määravad lõike 3 kohaselt mitu pädevat asutust, määravad nad kindlaks nende vastavad ülesanded **ja määravad ühe neist ühtseks kontaktpunktiks kogu teabevahetuseks ja suhtluseks kas päritolu- või vastuvõtva liikmesriigi pädevate asutustega.**
5. Liikmesriigid tagavad, et kehtestatakse asjakohased meetmed, mis võimaldavad lõike 3 kohaselt määratud pädevatel asutustel saada krediidiostjatelt või nende esindajatelt, krediidihaldajatelt, krediidihaldusteenuse osutajatelt, kellele krediidihaldaja annab artikli 10 kohaselt tegevuse edasi, krediidivõtjatelt ja muudelt isikutelt või avaliku sektori asutustelt vajaliku teabe järgmiste ülesannete täitmiseks:
  - a) käesolevat direktiivi ülevõtvates liikmesriikide õigusnormides sätestatud nõuete pideva järgimise hindamine;
  - b) nende nõuete võimalike rikkumiste uurimine;
  - c) halduskaristuste määramine ja parandusmeetmete võtmine kooskõlas artiklit 22 ülevõtvate õigusnormidega.
- 5a. **Pädevad asutused kontrollivad, kas artiklis 5 sätestatud nõuded on täidetud, kas neil on piisavalt alust kahtlustada, et kõnealuses krediidiasutuses või investimisühingus on toimunud rahapesu või terrorismi rahastamine või vastav katse või kas selleks on olemas suurenenud risk.**
6. Liikmesriigid tagavad, et lõike 3 kohaselt määratud pädevatel asutustel on käesolevas direktiivis sätestatud ülesannete ja kohustuste täitmiseks vajalikud eriteadmised, ressursid, tegevussuutlikkus ja õigused.

Artikkel 21

Pädevate asutuste järelevalvealased kohustused ja õigused

1. Liikmesriigid tagavad, et artikli 20 lõike 3 kohaselt määratud päritoluliikmesriigi pädevatele asutustele antakse kõik nende käesolevast direktiivist tulenevate ülesannete ja kohustuste täitmiseks vajalikud järelevalve-, uurimis- ja karistamisvolitused, sealhulgas **vähemalt:**
  - a) õigus anda tegevusluba või selle andmisest keelduda vastavalt artiklile 5;
  - b) õigus tegevusluba kehtetuks tunnistada vastavalt artiklile 7;
  - ba) õigus keelata teatavad tegevused;**
  - c) õigus teha kohapeal ja väljaspool tehtavat kontrolli;
  - d) õigus määrata halduskaristusi ja võtta parandusmeetmeid kooskõlas artiklit 22 ülevõtvate õigusnormidega;
  - e) õigus läbi vaadata krediidihaldajate ja krediidihaldusteenuse osutajate vahel artikli 10 lõike 1 kohaselt sõlmitud tegevuse edasiandmise lepinguid;
  - ea) õigus nõuda, et krediidihaldaja vabastaks ametist oma juht- või haldusorgani liikmed, kes nad ei vasta artikli 5 lõike 1 punktis b sätestatud nõuetele;**
  - eb) õigus nõuda, et krediidihaldajad muudaksid või ajakohastaksid oma asutusesisest juhtimiskorda ja sisekontrollisüsteemi, et tagada tulemuslik**

krediidivõtja õiguste austamine vastavalt krediidilepingut käsitlevatele õigusnormidele;

- ec) õigus nõuda, et krediidihaldajad muudaksid või ajakohastaksid oma vastuvõetud tegevuspõhimõtteid, et tagada krediidivõtjate õiglane ja hoolas kohtlemine ning krediidivõtjate kaebuste registreerimine ja käsitlemine;*
- ed) õigus nõuda täiendavat teavet probleemsete krediidilepingute kohaste krediidiandja õiguste või probleemsete krediidilepingute endi ülemineku kohta.*
2. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädevad asutused hindavad, **kasutades riskipõhist lähenemisviisi**, artikli 5 lõike 1 punktides c, d, e ja eb sätestatud nõuete täitmist krediidihaldaja poolt.
3. Liikmesriigid määravad kindlaks lõikes 2 osutatud hindamise ulatuse, võttes arvesse asjaomase krediidihaldaja tegevuse mahtu, laadi, ulatust ja keerukust.
4. Päritoluliikmesriigi pädevad asutused teevad ▯ vastuvõtivate liikmesriikide pädevatele asutustele teatavaks lõikes 2 osutatud hindamise tulemused, sealhulgas määratud halduskaristuste või võetud parandusmeetmete üksikasjad.
5. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi ja vastuvõtva liikmesriigi pädevad asutused vahetavad lõikes 2 osutatud hindamise käigus kogu vajalikku teavet, mis võimaldab neil täita oma käesolevast direktiivist tulenevaid ülesandeid.
6. Liikmesriigid tagavad, et päritoluliikmesriigi pädev asutus võib nõuda, et krediidihaldaja, krediidihaldusteenuse osutaja või krediidiostja ▯, kes ei täida käesolevat direktiivi ülevõtivate siseriiklike õigusnormide nõudeid, võtaks juba varakult kõik nende õigusnormide järgimiseks vajalikud meetmed.

Artikkel 22

Halduskaristused ja parandusmeetmed

1. **Ilma et see piiraks liikmesriikide õigust kehtestada kriminaalkaristusi**, kehtestavad liikmesriigid eeskirjad asjakohaste halduskaristuste ja parandusmeetmete kohta, mida kohaldatakse vähemalt järgmistes olukordades:
- a) krediidihaldaja ei **vasta käesoleva direktiivi artiklit 9 ülevõtvides liikmesriigi õigusnormides sätestatud nõudele** või sõlmib tegevuse edasiandmise lepingu, rikkudes artiklit 10 ülevõtvaid õigusnorme, või rikub krediidihaldusteenuse osutaja, kellele tegevus edasi anti, raskelt kohaldatavaid õigusnorme, sealhulgas käesolevat direktiivi ülevõtvaid siseriiklike õigusnorme;
- b) **artikli 5 lõike 1 punktis c sätestatud** krediidihaldaja juhtimiskord ja sisekontrollisüsteem ei taga krediidivõtja õiguste austamist ega andmekaitsenormide järgimist;
- c) krediidihaldaja tegevuspõhimõtted on ebasobivad krediidivõtjate nõuetekohaseks kohtlemiseks kooskõlas artikli 5 lõike 1 punktiga d;
- d) **artikli 5 lõike 1 punktis e sätestatud** krediidihaldaja töökord ei taga krediidivõtjate kaebuste registreerimist ega käsitlemist vastavalt käesolevat direktiivi ülevõtvides liikmesriigi õigusnormides sätestatud kohustustele;

- ga) krediidiasutus ei edasta käesoleva direktiivi artiklit 13 ülevõtvates liikmesriigi õigusnormides sätestatud teavet;**
- gb) krediidihaldaja võimaldab ühel või mitmel isikul, kes ei vasta artikli 5 lõike 1 punktis b sätestatud nõuetele, saada või jääda oma juht- või haldusorgani liikmeks;**
- gc) krediidihaldaja ei vasta käesoleva direktiivi artiklit 17 ülevõtvates liikmesriigi õigusnormides sätestatud nõuetele;**
- gd) krediidiantja ei täida artikli 8a lõigetes 1–5 sätestatud võlgade sissenõudmise nõudeid.**

2. Lõikes 1 osutatud karistused ja meetmed peavad olema tõhusad, proportsionaalsed ja hoiatavad ning hõlmama vähemalt järgmist:
  - a) krediidihaldajana tegutsemiseks antud tegevusloa **kehtetuks tunnistamine**;
  - b) korraldus, milles nõutakse, et krediidihaldaja **heastaks** rikkumise ning lõpetaks sellise tegevuse ja hoiduks selle tegevuse kordamisest;
  - c) rahaline halduskaristus.
3. Liikmesriigid tagavad ka, et halduskaristusi ja parandusmeetmeid rakendatakse tõhusalt.
4. Liikmesriigid tagavad, et halduskaristuse või muu parandusmeetme laadi ja rahalise halduskaristuse suuruse kindlaksmääramisel võtavad pädevad asutused **arvesse asjakohaseid** asjaolusid, **mis hõlmavad alljärgnevat**:
  - a) rikkumise raskus ja kestus;
  - b) rikkumise toime pannud krediidihaldaja või krediidiosaja **vastutuse** ulatus;
  - c) rikkumise toime pannud krediidihaldaja või krediidiosaja finantsseisund, millele osutab näiteks juriidilise isiku kogukäive või füüsilise isiku aastane sissetulek;
  - d) rikkumise toime pannud krediidihaldaja või krediidiosaja **poolt** rikkumisega teenitud kasumi või välditud kahju suurus, kui seda saab kindlaks teha;
  - e) rikkumisega kolmandatele isikutele tekitatud kahju, kui seda kahju saab kindlaks teha;
  - f) rikkumise toime pannud krediidihaldaja või krediidiosaja ja pädevate asutuste koostöö ulatus;
  - g) rikkumise toime pannud krediidihaldaja või krediidiosaja **varasemad** rikkumised;
  - h) rikkumise tegelikud või võimalikud süsteemsed tagajärjed.
5. **Liikmesriigid tagavad** ka, et pädevad asutused **võivad kohaldada** lõikes 2 sätestatud halduskaristusi ja parandusmeetmeid juht- või haldusorgani liikmete ja muude liikmesriigi õigusnormide kohaselt rikkumise eest vastutavate isikute suhtes.
6. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused annavad enne otsuse tegemist käesoleva artikli lõikes 2 sätestatud halduskaristuste või parandusmeetmete määramise kohta asjaomasele krediidihaldajale või krediidiosajale **võimaluse** esitada oma seisukohad.

7. Liikmesriigid tagavad, et iga otsus, millega määratakse lõikes 2 sätestatud halduskaristused või parandusmeetmed, on nõuetekohaselt põhjendatud ja et selle võib edasi kaevata.
- 7a. *Liikmesriigid võivad otsustada jätta halduskaristusi käsitlevad eeskirjad kehtestamata selliste õigusrikkumiste puhul, mille eest kohaldatakse liikmesriigi õiguse alusel kriminaalkaristusi. Sellisel juhul edastavad liikmesriigid komisjonile asjakohased kriminaalõiguse sätted.*

VI JAOTIS

Kaitsemeetmed ja koostöökohustus

Artikkel 34

Krediidilepingu muutmine

Ilma et see piiraks direktiivist 2014/17/EL, direktiivist 2008/48/EÜ ja direktiivist 93/13/EMÜ tulenevaid kohustusi teavitada tarbijat, tagavad liikmesriigid, et enne *probleemse krediidilepingu kohaste krediidiandja õiguste või probleemse krediidilepingu enda tingimuste olulist* muutmist nõusoleku või õigusnormide alusel esitab krediidiandja tarbijale järgmise teabe:

- a) kavandatud muudatuste *ja võlgniku nõusoleku vajaduse või, kui see on asjakohane, seaduse alusel kehtestatud muudatuste* selge kirjeldus;
- b) muudatuste rakendamise ajakava;
- c) muudatustega seoses tarbijale kättesaadavad kaebuse esitamise alused;
- d) kaebuse esitamise tähtaeg;
- e) selle pädeva asutuse nimi ja aadress, kellele võib kaebuse esitada.

Artikkel 35

Kaebused

1. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja esitab krediidivõtjale viivitamata järgmise teabe:
  - a) krediidihaldaja nimi;
  - b) artikli 6 kohaselt talle antud tegevusloa koopia;
  - c) nende krediidivõtja asukoha- või asutamisliikmesriigi pädevate asutuste nimed, aadressid ja kontaktandmed, kellele krediidivõtja võib kaebuse esitada.
2. Lõikes 1 osutatud teave tuleb esitada kirjalikult või elektroonilisel teel, kui see on liidu või liikmesriigi õigusnormide kohaselt lubatud.
3. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldaja esitab kogu edasises teabevahetuses krediidivõtjaga, sealhulgas telefoni teel toimuva teabevahetuse korral, lõike 1 punktides a ja c loetletud teabe.

4. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldajad kehtestavad tõhusad ja läbipaistvad krediidivõtjate kaebuste käsitlemise menetlused ja rakendavad neid.
5. Liikmesriigid tagavad, et krediidihaldajad käsitlevad krediidivõtjate kaebusi tasuta ning et krediidihaldajad registreerivad kaebused ja nende lahendamiseks võetud meetmed.
6. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused kehtestavad ja avaldavad krediidivõtjatepoolsete krediidiostjaid, krediidihaldajaid ja krediidihaldusteenuse osutajaid puudutavate kaebuste käsitlemise korra, et tagada kaebuste kohene käsitlemine.

Artikkel 36

Isikuandmete kaitse

Üksikisikutele isikuandmete töötlemise kohta teabe andmine ning selliste isikuandmete töötlemine ja mis tahes muu isikuandmete töötlemine käesoleva direktiivi kohaldamisel toimub vastavalt määrusele (EL) 2016/679 ja määrusele (EÜ) nr 45/2001 **ning selle puhul eelistatakse kogu sektorit hõlmavat tegevusjuhendit, mis on koostatud kooskõlas määruse (EL) 2016/679 artikliga 40.**

Artikkel 37

Pädevate asutuste vaheline koostöö

1. Liikmesriigid tagavad, et artiklites 7, 11, 12, 13, 16, 18, 19 ja 21 osutatud pädevad asutused teevad üksteisega koostööd, kui see on vajalik nende käesolevat direktiivi ülevõtivate liikmesriigi õigusnormide kohaste kohustuste täitmiseks või volituste kasutamiseks. Need asutused kooskõlastavad oma meetmed, et vältida võimalikku dubleerimist ja kattumist halduskaristuste ja meetmete kohaldamisel piiriülestel juhtudel.
2. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused annavad nõudmise korral üksteisele põhjendamatu viivituseeta teavet, mida on vaja nende käesolevat direktiivi ülevõtivate liikmesriigi õigusnormide kohaste ülesannete ja kohustuste täitmiseks.
3. Liikmesriigid tagavad, et pädevad asutused, kes saavad oma käesoleva direktiivi kohaseid ülesandeid ja kohustusi täites konfidentsiaalset teavet, kasutavad seda teavet üksnes oma ülesannete ja kohustuste täitmise käigus **vastavalt käesolevat direktiivi ülevõtivatele liikmesriigi õigusnormidele. Teabevahetus toimub Euroopa Parlamendi ja nõukogu direktiivi 2014/65/EL²⁸ artiklis 76 osutatud ametialase saladuse hoidmise tingimuste kohaselt.**
- 3a. **Liikmesriigid näevad ette, et kõik isikud, kes töötavad või on töötanud pädevate asutuste heaks, ning pädevate asutuste huvides tegutsevad audiitorid ja eksperdid on kohustatud hoidma ametisaladust.**
4. Liikmesriigid võtavad vajalikud haldus- ja korralduslikud meetmed, et lihtsustada käesoleva artikliga ettenähtud koostööd.

---

²⁸ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 15. mai 2014. aasta direktiiv 2014/65/EL finantsinstrumentide turgude kohta ning millega muudetakse direktiive 2002/92/EÜ ja 2011/61/EL (ELT L 173, 12.6.2014, lk 349).

5. EBA lihtsustab liikmesriikide pädevate asutuste vahelist teabevahetust ja edendab nende koostööd.

VII jaotis

Muutmine

Artikkel 38

Direktiivi 2014/17/EL muutmine

Lisatakse artikkel 28a:

„Artikkel 28a

1. Kui krediidiandja krediidilepingust tulenevad õigused või leping ise loovutatakse kolmandale isikule, on tarbijal õigus taotleda õiguste omandaja suhtes samasugust kaitset, nagu võimaldati talle esialgse krediidiandja suhtes, sealhulgas nõuete tasaarveldust juhul, kui see on asjaomases liikmesriigis lubatud.
2. Tarbijat teavitatakse lõikes 1 osutatud loovutamisesst.“

VIII jaotis

Lõppsätted

Artikkel 39

Komitee

1. Komisjoni abistab komitee. Nimetatud komitee on komitee Euroopa Parlamendi ja nõukogu määruse (EL) nr 182/2011²⁹ tähenduses.
2. Käesolevale lõikele viitamisel kohaldatakse määruse (EL) nr 182/2011³⁰ artiklit 4.

Artikkel 40

Hindamine

1. ***Hiljemalt ... [viis aastat pärast käesoleva direktiivi jõustumist/]*** hindab komisjon käesolevat direktiivi ja esitab aruande peamiste järelduste kohta Euroopa Parlamendile, nõukogule ning Euroopa Majandus- ja Sotsiaalkomiteele. ***Hinnang peab sisaldama vähemalt järgmisi andmeid:***

---

²⁹ Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).

³⁰ ***Euroopa Parlamendi ja nõukogu 16. veebruari 2011. aasta määrus (EL) nr 182/2011, millega kehtestatakse eeskirjad ja üldpõhimõtted, mis käsitlevad liikmesriikide läbiviidava kontrolli mehhanisme, mida kohaldatakse komisjoni rakendamisevolituste teostamise suhtes (ELT L 55, 28.2.2011, lk 13).***

- a) *tegevusluba omavate krediidihaldajate arv liidus ja teenuseid osutavate krediidihaldajate arv vastuvõtvast liikmesriigis;*
  - b) *probleemsete krediidilepingute kohaste õiguste või selliste probleemsete krediidilepingute arv, mille on ostanud krediidiasutustelt krediidiosstad, kes asuvad või on asutatud krediidiasutusega samas liikmesriigis, krediidiasutuse liikmesriigist erinevas liikmesriigis või väljaspool liitu;*
  - c) *hinnang krediidihaldajate ja krediidiosstjate tegevusega seotud olemasolevale rahapesu- või terrorismi rahastamise ohule;*
  - d) *pädevate asutuste vaheline koostöö vastavalt artiklile 37.*
2. Kui hindamise käigus tuvastatakse, et direktiivi toimumisel esineb olulisi probleeme, tuleks aruandes esitada ülevaade, kuidas komisjon kavatseb tuvastatud probleemid lahendada, sh võimaliku läbivaatamise sammud ja ajastamine.

Artikkel 41

Ülevõtmine

1. Liikmesriigid võtavad käesoleva direktiivi täitmiseks vajalikud õigus- ja haldusnormid vastu ja avaldavad need hiljemalt ... **[24 kuud pärast jõustumise kuupäeva]**. Nad edastavad kõnealuste õigus- ja haldusnormide teksti viivitamata komisjonile.
2. Liikmesriigid kohaldavad kõnealuseid norme alates ... **[24 kuud pärast jõustumise kuupäeva] järgnevast päevast.**
Erandina lubatakse isikutel, kes esimeses lõigus nimetatud kuupäeval juba teostavad kooskõlas liikmesriigi õigusnormidega artikli 3 lõikes 9 määratletud krediidihaldustegevust, jätkata seda tegevust oma päritoluliikmesriigis kuni ... [30 kuud pärast käesoleva direktiivi jõustumise kuupäeva] või kuni kuupäevani, mil nad saavad tegevusloa kooskõlas käesoleva direktiiviga, vastavalt sellele, kumb kuupäev on varasem.
3. Kui liikmesriigid need normid vastu võtavad, lisavad nad nendesse või nende normide ametliku avaldamise korral nende juurde viite käesolevale direktiivile. Sellise viitamise viisi näevad ette liikmesriigid.
4. Liikmesriigid edastavad komisjonile käesoleva direktiiviga reguleeritavas valdkonnas nende poolt vastu võetud põhiliste õigusnormide teksti.

Artikkel 42

Jõustumine

Käesolev direktiiv jõustub kahekümnendal päeval pärast selle avaldamist *Euroopa Liidu Teatajas*.

Artikkel 43

Adressaadid

Käesolev direktiiv on adresseeritud liikmesriikidele.

Brüssel,

*Euroopa Parlamendi nimel
president*

*Nõukogu nimel
eesistuja*

VÄHEMUSE ARVAMUS

Euroopa Parlamendi liige Gunnar BECK

Pean kiiduväärseks meetmeid pangandusjärelevalve parandamiseks ja makrotasandi usaldatavusstandardite väljatöötamiseks. Usun siiski, et viivislaenude järelturu loomine ja riiklike varahaldusettevõtjate loomine loob pankadele üksnes soodsamad tingimused, et ohjata oma halbade investeerimisotsuste tagajärgi, vähendamata tegelikult halbade investeerimisotsuste tõenäosust. Selle asemel peaksime uurima viivislaenude põhjuseid, võttes arvesse nende piirkondlikku kontsentratsiooni: euro ülesehitus ei võimalda suurema laenuriskiga liikmesriikidel võtta asjakohaseid rahapoliitilisi meetmeid. Pangandusliidu edasine ühtlustamine ja Euroopa finantsturgude edasine integratsioon ei lahenda seda probleemi üldse. Ainult rahanduse ja eelarvestabiilsus, mitte riskide jagamine, on see, mis tagab laenude tagasimaksmise ja pankade kasumlikkuse. See muudab euroala üksnes haavatavamaks välismaiste krediidiostjate spekuleerimise suhtes. Viivislaenude piirkondlik koondumine ei õigusta ulatuslikku ühtlustamist, eriti nende riikide puhul, kus on juba piisavalt arenenud järelturud.

VASTUTAVA KOMISJONI MENETLUS

Pealkiri	Krediidihaldajad ja krediidiostjad	
Viited	COM(2018)0135 – C8-0115/2018 – 2018/0063A(COD)	
EP-le esitamise kuupäev	13.3.2018	
Vastutav komisjon istungil teada andmise kuupäev	ECON 19.4.2018	
Nõuandvad komisjonid istungil teada andmise kuupäev	IMCO 19.4.2018	JURI 19.4.2018
Arvamuse esitamisest loobumine otsuse kuupäev	IMCO 23.4.2018	JURI 7.1.2021
Raportöörid nimetamise kuupäev	Esther de Lange 18.7.2019	Irene Tinagli 18.7.2019
Läbivaatamine parlamendikomisjonis	12.12.2019	27.1.2020
Vastuvõtmise kuupäev	14.1.2021	
Lõpphääletuse tulemus	+: –: 0:	38 4 13
Lõpphääletuse ajal kohal olnud liikmed	Gunnar Beck, Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Gilles Boyer, Francesca Donato, Derk Jan Eppink, Engin Eroglu, Markus Ferber, Jonás Fernández, Raffaele Fitto, Frances Fitzgerald, José Manuel García-Margallo y Marfil, Luis Garicano, Sven Giegold, Valentino Grant, Claude Gruffat, José Gusmão, Enikő Győri, Eero Heinäluoma, Danuta Maria Hübner, Stasys Jakeliūnas, Othmar Karas, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Georgios Kyrtos, Philippe Lamberts, Aušra Maldeikienė, Pedro Marques, Costas Mavrides, Jörg Meuthen, Csaba Molnár, Siegfried Mureşan, Caroline Nagtegaal, Luděk Niedermayer, Lefteris Nikolaou-Alavanos, Dimitrios Papadimoulis, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Sirpa Pietikäinen, Dragoş Pîslaru, Antonio Maria Rinaldi, Alfred Sant, Joachim Schuster, Ralf Seekatz, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Cristian Terheş, Irene Tinagli, Ernest Urtasun, Inese Vaidere, Johan Van Overtveldt, Stéphanie Yon-Courtin, Marco Zanni, Roberts Zīle	
Lõpphääletuse ajal kohal olnud asendusliikmed	Chris MacManus	
Esitamise kuupäev	14.1.2021	

NIMELINE LÖPPHÄÄLETUS VASTUTAVAS KOMISJONIS

38	+
PPE	Isabel Benjumea Benjumea, Stefan Berger, Markus Ferber, José Manuel García-Margallo y Marfil, Enikő Győri, Danuta Maria Hübner, Othmar Karas, Georgios Kyrtzos, Aušra Maldeikienė, Siegfried Mureşan, Luděk Niedermayer, Sirpa Pietikäinen, Ralf Seekatz, Inese Vaidere
S&D	Jonás Fernández, Eero Heinäluoma, Pedro Marques, Costas Mavrides, Csaba Molnár, Alfred Sant, Joachim Schuster, Pedro Silva Pereira, Paul Tang, Irene Tinagli
Renew	Gilles Boyer, Engin Eroglu, Luis Garicano, Billy Kelleher, Ondřej Kovařík, Caroline Nagtegaal, Dragoş Pîslaru, Stéphanie Yon-Courtin
Verts/ALE	Sven Giegold, Claude Gruffat, Philippe Lamberts, Piernicola Pedicini, Kira Marie Peter-Hansen, Ernest Urtasun

4	-
The Left	José Gusmão, Chris MacManus, Dimitrios Papadimoulis
NI	Lefteris Nikolaou-Alavanos

13	0
PPE	Frances Fitzgerald
ID	Gunnar Beck, Francesca Donato, Valentino Grant, Jörg Meuthen, Antonio Maria Rinaldi, Marco Zanni
Verts/ALE	Stasys Jakeliūnas
ECR	Derk Jan Eppink, Raffaele Fitto, Cristian Terheş, Johan Van Oortveldt, Roberts Zīle

Kasutatud tähised:

+ : poolt

- : vastu

0 : erapooletu